ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaromíra Klepše a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobce: **J. R.**
zastoupeného obecnou zmocněnkyní Mgr. I. N.
bytem X

proti

žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
se sídlem Mariánské náměstí 2/2
110 01 Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2023 č.j. MHMP 1066921/2023, sp. zn. S-MHMP 190721/2022/STR

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Předmět věci

1. Úřad městské části Praha 11 (dále jen „*správní orgán I. stupně*“ nebo „*stavební úřad*“) rozhodnutím ze dne 11. 11. 2021, č. j. MCP11/21/059240/OKS/Kra (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“) uznal žalobce ve společném řízení vinným za spáchání přestupků:

   I. podle § 178 odst. 1 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*stavební zákon*“), když v období od února 2020 do 6. 6. 2020 v rozporu s § 76 stavebního zákona úmyslně provedl na pozemcích parc. č. XA, XB, XC v katastrálním území XA a parc.č. XD, XE, XF, XG, XH, XI, XJ v katastrálním území XB stavbu zábavního parku „*X*“ zahrnující oplocený areál o celkové ploše cca 32 000 m^2, včetně vstupní brány s turnikety, vodních prvků, herních prvků (i drobných staveb), divadla s jevištěm, prodejny suvenýrů, krmelce (vykazujícího znaky stavby), terénních úprav, dopravního hřiště a rozvodů el. energie uvnitř parku, bez územního rozhodnutí o změně využití území podle § 80 stavebního zákona;

   II. podle § 178 odst. 1 písm. g) stavebního zákona, když úmyslně užíval část stavby „skleníku“ č.p. X nacházejí se na pozemku parc.č. XD v k.ú. XB v rozporu s kolaudačním souhlasem č.j. ÚMČ P15 56405/2018/OST/Lbo, sp.zn. 43453/2018/OST/LBO ze dne 04.12.2018, který je dokladem o povoleném účelu užívání jako skleníku pro účely pěstební školky, tak, že 1. NP této stavby bylo užíváno jako stravovací zařízení, a to v období od 7. 6.2020 do 12. 10. 2020 a dále od 17. 4. 2021 až do 9. 6. 2021;

   III. podle § 178 odst. 1 písm. a) a § 178 odst. 2 písm. c) stavebního zákona, když z nedbalosti v jednočinném souběhu na jaře 2020, nejpozději k datu 6. 6. 2020, provedl na pozemcích parc. č. XF a XG v k.ú. XB zpevněnou plochu o rozměrech cca 35 x 175 m a hloubce místy i 0,5 m využívanou jako parkoviště (dále jen „*parkoviště u trati*“), sloužící návštěvníkům zábavního parku X, které se nachází v ochranném pásmu VTL plynovodu DN 500 Limuzy — Měcholupy a DN 300 Hájek — Měcholupy, v ochranném pásmu nadzemního vedení VVN 110 kV a v ochranném pásmu dráhy tratí Benešov u Prahy — Praha hl.n., bez územního rozhodnutí o změně využití území podle § 80 stavebního zákona, které je vyžadováno na základě ustanovení § 80 odst. 2 písm. a) stavebního zákona; čímž spáchal přestupek podle § 178 odst. 1 písm. a) stavebního zákona, a současně bez souhlasu stavebního úřadu podle § 106 stavebního zákona, který je vyžadován na základě ustanovení § 104 odst. 1 písm. i) stavebního zákona;

   IV. podle § 178 odst. 1 písm. h) stavebního zákona spočívající v tom, že žalobce úmyslně v období od 7. 6. 2020 do 12. 10. 2020 a dále od 17. 4. 2021 do 9. 6. 2021 užíval parkoviště u trati;

   V. podle § 178 odst. 1 písm. a) a § 178 odst. 2 písm. a) stavebního zákona, když z nedbalosti v jednočinném souběhu v blíže neurčeném období od počátku roku 2019 nejpozději k 14. 10. 2019 provedl zpevněnou plochu na pozemcích parc. č. XA a XC v k.ú. XA sloužící jako parkoviště návštěvníkům zábavního parku X nacházející se mezi stavbou skleníku č.p. X a zábavním parkem (dále jen „*parkoviště ul. X*“), ve větším rozsahu než bylo povoleno dodatečným povolením stavby č.j. ÚMČ P15 01755/2020/OST/Lbo, sp.zn.

24113/2018/OST/Lbo ze dne 21. 1. 2020, a to o 1.340 m² tedy se jedná o nepovolenou terénní úpravu o rozloze 1.340 m² , která byla provedena bez územního rozhodnutí o změně využití území podle § 80 stavebního zákona, které je vyžadováno na základě ustanovení § 80 odst. 2 písm. a) stavebního zákona, a současně bez souhlasu stavebního úřadu podle § 106 stavebního zákona, který je vyžadován na základě ustanovení § 104 odst. 1 písm. i) stavebního zákona;

VI. podle § 178 odst. 1 písm. h) stavebního zákona, když úmyslně v období od 7. 6. 2020 do 12. 10. 2020 a dále od 17. 4. 2021 do 9. 6. 2021 užíval nepovolenou část zpevněné plochy o výměře 1.340 m² na pozemcích parc.č. XA a XC v k.ú. XA, tj. tu část zpevněné plochy, která byla provedena ve větším rozsahu, než bylo povoleno dodatečným povolením stavby č.j. ÚMČ P15 01755/2020/OST/Lb0, sp.zn. 24113/2018/OST/Lb0 ze dne 21. 1. 2020, jako parkoviště pro návštěvníky zábavního parku X;

VII. podle § 178 odst. 1 písm. a) a § 178 odst. 2 písm. c) stavebního zákona, když z nedbalosti v jednočinném souběhu v období mezi koncem roku 2020 do jara 2021 provedl na pozemku parc. č. XJ v k.ú. XB zpevněnou plochu o rozloze cca 2.700 m², nacházející se mezi stavbou skleníku č.p. X a zábavním parkem, mj. také v ochranném pásmu vysokotlakého plynovodu DN 200 (dále jen *„parkoviště X – severní část"*), která do května 2021 sloužila jako parkoviště návštěvníkům zábavního parku, bez územního rozhodnutí o změně využití území podle § 80 stavebního zákona, které je vyžadováno na základě ustanovení § 80 odst. 2 písm. a) stavebního zákona, a současně bez souhlasu stavebního úřadu podle § 106 stavebního zákona, který je vyžadován na základě ustanovení § 104 odst. 1 písm. i) stavebního zákona;

VIII. podle § 178 odst. 1 písm. h) stavebního zákona, když úmyslně v období od 7. 6. 2020 do 12. 10. 2020 a dále od 17. 4. 2021 do 9. 6. 2021 užíval nepovolenou zpevněnou plochu o rozloze cca 1.000 m² nacházející se na části pozemků parc. č. XI a XJ v k.ú. XB mezi vjezdy při komunikaci X, jako parkoviště sloužící návštěvníkům zábavního parku (dále jen *„parkoviště X – jižní část"*);

IX. podle § 178 odst. 2 písm. g) stavebního zákona, když z nedbalosti na jaře 2021 provedl zastřešení stávající pergoly o poloměru cca 6,5 m a výšce cca 5 m nacházející se na pozemcích parc. č. XI a XK v k.ú. XB severovýchodním směrem od stavby „skleníku" (dále jen *„pergola"*), což je v rozporu s rozhodnutím o dodatečném povolení stavby č.j. 034749/08/OV/Mjí, sp.zn. 038755/09/OV/Svi ze dne 30. 9. 2009.

2. Stavební úřad za tato jednání žalobci uložil pokutu ve výši 1.000.000 Kč a náhradu nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

3. Žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 5. 6. 2023, č.j. MHMP 1066921/2023 částečně změnil prvostupňové rozhodnutí ve výrocích II., IV., VI. a VIII. v tom, že žalobce byl uznán vinným za to, že *„umožnil užívat"* (na místo, že sám užíval) stavbu skleníku, parkoviště u trati, nepovolenou část zpevněné plochy o výměře 1340 m² (parkoviště ul. X) a nepovolenou zpevněnou plochu o výměře 1000 m² (parkoviště X – jižní část). Ve zbytku odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí zamítl.

II. Žaloba

4. Žalobce předeslal, že od roku 2010 do zahájení přestupkového řízení realizoval veškerou činnost v součinnosti s Úřadem městské části Praha 15, který konal v areálu prohlídky, místní šetření, potřebná vyjádření, konal správní řízení, postupně povoloval a kolaudoval

jednotlivé stavby. Dne 15. 4. 2019 se v osobní rovině nepohodl s vedoucím odboru, následně se žalobce obrátil na orgány činné v trestním řízení. Následně úřad provedl místní šetření, žalobce byl vyzván k doložení skutečností pro povolení nebo kolaudaci staveb. Žalobce podklady doložil. Dne 29. 6. 2020 proběhla kontrolní prohlídka s místním šetřením. Žalobce namítl, že ve spisu nejsou podstatné skutečnosti jako jsou např. již doložené certifikáty k legálním herním prvkům, kolaudační souhlasy, zápisy z místních šetření a jím podané žádosti.

5. Žalobce namítl, že napadené rozhodnutí mu klade za vinu, že předmětné stavby umožnil užívat. Napadené rozhodnutí však neodůvodňuje, proč došlo ke změně výroku prvostupňového rozhodnutí. Pokud bylo shledáno, že se žalobce dopustil jiného jednání, než shledal stavební úřad, mělo být podle žalobce přistoupeno k novému dokazování. Žalobce se bránil proti tomu, že stavby měl aktivně užívat. Namítl, že stavby ani neumožnil užívat. Tímto postupem mu proto byla odňata možnost bránit se proti závěrům žalovaného. V napadeném rozhodnutí není uvedeno, jakým způsobem měl umožnit užívat stavby. Žalobce má za to, že postupem žalovaného byla porušena zásada zákonnosti, materiální pravdy a zásada možnost účastníků vyjádřit se dle § 36 odst. 2, 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*"), ve znění pozdějších předpisů. Napadené rozhodnutí je podle žalobce nepřezkoumatelné.

6. Žalobce nesouhlasil se žalovaným v tom, že park je oplocený. Žalobce namítl, že park je zčásti legálně oplocený, zčásti se na lesních pozemcích nachází tzv. oplocenka, která je též legální. Stejně tak není pravdivé, že je vstup podmíněn úhradou vstupného. Vstup na lesní pozemky je volný. Úhradou je podmíněno využití herních prvků, které se na lesních pozemcích nacházejí, což není v rozporu s žádnou právní normou.

7. Žalobce namítl, že vyjádření příslušných útvarů Magistrátu hl. m. Prahy jsou dle § 103 stavebního zákona fakultativní. Absentují zde stanoviska, vyjádření, rozhodnutí apod. Úřadu městské části Praha 15, která dokazují, že činnost žalobce v rámci Areálu byla zcela legální.

8. Dále žalobce namítl, že nebudoval stavbu zábavního parku X. Byl si vědom toho, že jeho pozemky neumožňují realizaci stavby zábavního parku. Realizoval proto např. jen herní prvky apod., v součinnosti s Úřadem městské části Praha 15. Stavbu nerealizoval v období od února 2020 do 6. 6. 2020. Jednotlivé prvky areálu začal budovat již v roce 2010, což je vždy součástí předmětného spisu. I ostatní stavby nebyly budovány v tomto rozmezí. Žalovaný podle žalobce nedostatečně zjistil skutkový stav věci, když zcela účelově převzal zjištění orgánu I. stupně, aniž by přihlédl k důkazům, které uvedl a doložil žalobce v rámci odvolacího řízení.

9. Žalobce namítl, že zcela legální činnost žalobce se stala nelegální tím, že Úřad městské části Praha 15 sloučil jednotlivé povolené a zkolaudované stavby a herní a jiné prvky nepodléhající povolení ani ohlášení do jednoho celku. Žalovaný i přesto, že žalobce doložil do předmětného spisu řadu důkazů, které svědčí v prospěch toho, že realizoval výstavbu v parku legálně, nereflektoval na to, že žalobce realizoval vše v součinnosti s Úřadem městské části Praha 15. Žalovaný předložené důkazy podle žalobce chybně nezohlednil. Podle žalobce poslední odstavec na straně 12 napadeného rozhodnutí nereaguje na podstatu odvolací námitky.

10. Žalobce se dále neztotožnil se žalovaným na straně 17. v pátém odstavci napadeného rozhodnutí, v němž žalovaný uvedl, že: „*Podle projektové dokumentace měl být dřevěný skelet*

montážně jednoduchou konstrukcí, kterou lze na zimu demontovat". Žalobce uvedl, že v případě pergoly již projektová dokumentace počítala se zastíněním. V rámci souhrnné technické zprávy projekt hovoří v bodě 3 o možnosti zastínění pomocí plachty nebo rákosových rohoží, atp. Projekt tedy uvádí nikoliv taxativní výčet možnosti zastínění.

11. Žalobce se neztotožnil s názorem žalovaného, že měl realizovat záměr zábavního parku i přes nesouhlasné závazné stanovisko Magistrátu hl. m. Prahy. Uvedl, že realizace stavební a jiné činnosti v areálu byla úspěšně zakončena kolaudačními souhlasy, realizace herních prvků nepodléhala na základě vyjádření příslušného orgánu, jímž byl toho času Úřad městské části Praha 15, stavebnímu povolení ani ohlášení ani nebyla v rozporu s územním plánem. Tato skutečnost vylučuje úmyslné protiprávní jednání žalobce.

12. Žalobce poukázal na doplnění odvolání ze dne 29. 3. 2023, jímž doložil do odvolání důkazy svědčící o tom, že realizoval stavební a jinou činnost v areálu legálně a v součinnosti s Úřadem městské části Praha 15. Žalovaný se omezil v rámci hodnocení tohoto důkazu na skutečnost, že neshledal žádné relevantní skutečnosti svědčící ve prospěch žalovaného. Podle žalobce tím porušil zásadu *in dubio pro reo*, když si nebyl sám jistý a doložený důkaz posuzoval v rámci hypotetického uvažování.

13. Žalobce dále poukázal na doplnění dokazování ze dne 23. 5. 2023 v rámci odvolacího řízení, kterými doložil do odvolání důkazy svědčící o tom, že realizoval stavební a jinou činnost v areálu legálně a v součinnosti s Úřadem městské části Praha 15. Nesouhlasil se žalovaným, že doložené skutečnosti mají prokázat pouhou výzvu k předložení podkladů. Podle žalobce předmětný zápis ze dne 14. 10. 2019 je jedním z mnoha důkazů, které mají svědčit v jeho prospěch, že realizoval výstavbu a jinou činnost v rámci areálu legálně. Podle žalobce tím žalovaného porušil zásadu *in dubio pro reo*, když si nebyl sám jistý a doložený důkaz posuzoval v rámci hypotetického uvažování.

14. Žalovaný závěrem poukázal na metodiky ke správnímu uvážení k ukládání sankcí na úseku stavebního zákona (od Ministerstva pro místní rozvoj), k ukládání sankcí za přestupky podle zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů (od Ministerstva spravedlnosti) a na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, čj. 1 As 9/2008-133). Shrnul, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela absentuje posouzení osobních a majetkových poměrů obviněného. Správní orgán, resp. tvůrce napadeného rozhodnutí měl povinnost tyto poměry zkoumat a případnou výši pokuty nastavit tak, aby tato zapadala do rámce zejména majetkových poměrů obviněného a nebyla tak likvidační. Žalobce není podnikatelský subjekt, nýbrž fyzickou osobou a správnímu orgánu je z jeho úřední činnosti známo, že odvolateli uložil jiné velmi vysoké a pro jeho rodinu likvidační pokuty. Uvedl, že není jeho povinností správnímu orgánu dokládat, že pokuty jsou likvidační.

III. Vyjádření žalovaného

15. Žalovaný ve vyjádření k žalobě v zásadě odkázal na příslušné části napadeného rozhodnutí, v němž se zabýval obdobnými odvolacími námitkami.

16. Má za prokázané, že žalobce umožnil užívat areál zábavního parku „X" nejen společnosti Krtkův svět s.r.o., ale i veřejnosti. Žalovaný hodnotil veškeré podklady pro vydání rozhodnutí předložené mu ve správním spisu sp. zn. RP 426/2021 a jeho přílohách, přihlížel ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. Vstup veřejnosti do areálu parku žalobce nepopírá. Součástí areálu je stavba skleníku č.p. X, nepovolené parkoviště U trati, stejně tak i nepovolené části zpevněných ploch. Na str. 17 se žalovaný zabýval mimo jiné i užíváním

stavby skleníku, kdy posuzovaný objekt neslouží k zastínění rostlin ale k posezení návštěvníků parku a jako stravovací zařízení.

17. Žalovaný dále poukázal na ustálenou judikaturu soudů, že zrušení a vrácení věci odvolacím orgánem zpět na první stupeň je až krajní možností, jak řešit vady rozhodnutí prvního stupně zjištěné v odvolacím řízení. Pokud je možné napadené rozhodnutí změnit, je odvolací orgán povinen tak v zájmu hospodárnosti řízení učinit. Jelikož žalovaný má za prokázané, že žalobce umožnil užívání areálu zábavního parku společnosti Krtkův svět s.r.o. a veřejnosti, nepřistoupil k novému projednání, a výrok o vině změnil, neboť skutkový stav zůstal v odvolacím řízení nezměněn a žalovaný žádné nové podklady neopatřoval. Změna výroku rozhodnutí vycházela výhradně jen z odlišného právního hodnocení skutkového stavu, který řádně zjistil prvostupňový orgán.

18. Pokud žalobce tvrdí, že v napadeném rozhodnutí absentují skutečnosti, které hovoří ve prospěch žalobce, neuvádí však konkrétně, která stanoviska, vyjádření, příp. rozhodnutí to jsou, která by dokazovala, že činnost žalobce v rámci areálu byla zcela legální. Žalobce opět argumentuje tím, že do předmětného spisu doložil řadu důkazů svědčících v jeho prospěch, konkrétně je však neoznačil.

19. Žalovaný odůvodnil, že areál parku nelze užívat, tj. provozovat bez povolení změny využití území v souladu s ustanovením § 80 odst. 2 písm. e) stavebního zákona. Žalovaný poukázal na to, že nelze jednotlivé stavby areálu vytrhávat a bez ohledu na souvislosti dovozovat, zda by splňovaly podmínky příslušného územního plánu. V případě postupu dle § 129 stavebního zákona se žalobce nemůže dostat do výhodnějšího postavení, neboť by tím došlo k legalizaci tzv. salámové metody, kdy by žalobce postupnými kroky mohl dosáhnout povolení svého záměru, který by mu však jako celek nebyl povolen. Zábavní park je nutné posuzovat jako celek, nikoli pouze jeho dílčí části. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobce, že nezohlednil důkazy jím doložené do spisu.

20. Žalovaný dále uvedl, že posuzovaný objekt měl sloužit jako ochranná konstrukce pro rostliny s možností zastínění pomocí plachty, rákosových rohoží, popř. obdobného materiálu. Žalovaný na uvedených stránkách napadeného rozhodnutí popsal a doložil, že tzv. „pergola“ neslouží k zastínění rostlin, ale k posezení a jako pískoviště, z obrázků na str. 18 je zřejmé, že posuzovaný objekt je zastřešen napevno pomocí dřevěných trámů. Nejedná se tedy o pergolu, ale o přístřešek. Neboť pergola je „*loubí lehké konstrukce, porostlé popínavými rostlinami, které tvoří vzdušné zastropení.*“ Pergolu nejčastěji tvoří trámy a laťoví s tím, že její vrchní část není celistvá, dává pouze základ pro pnutí rostlin. Přístřešek je zastřešenou stavbou bez obvodových svislých konstrukcí (ať už chybí pouze jedna svislá stěna nebo všechny). Přístřešek je stavbou a spadá pod režim stavebního zákona. Není tedy rozhodné, zda v projektové dokumentaci je či není taxativní výčet možnosti zastínění, ale zda posuzovaný objekt byl proveden dle dokumentace a plní účel, pro který měl být povolen.

21. Žalovaný rovněž náležitě odůvodnil, že se tvrzení, že žalobce postupoval v souladu s rozhodnutími stavebního úřadu a jednal v dobré víře, nezakládá na pravdě, když mu muselo být známo, že realizace zábavního parku na lesních pozemcích bez předchozího rozhodnutí stavebního úřadu a kladného závazného stanoviska orgánu ochrany přírody nemůže být přípustná. Dále odvolatel užíval část stavby č.p. X na pozemcích parc. č. XD v k.ú. XB jako stravovací zařízení pro veřejnost, i když musel vědět, že kolaudační souhlas, podle něhož má stavba sloužit jako skleník pro účely pěstební školky, tento účel neumožňuje; užíval tedy

nepovolenou část zpevněné plochy o výměře 1.340 m² i když musel vědět, že dodatečně povolená mu byla část v menším rozsahu.

22. Dle názoru žalovaného z pak tvrzení žalobce vyplývá, že žalobce sám X budoval, i když věděl, že areál X nelze pro nesoulad s územním plánem realizovat, proto odkazuje na legálnost jednotlivých herních prvků a jejich certifikaci. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobce o porušení zásady in dubio pro reo a setrval na tom, že v podkladech doplněných žalobcem ve dnech 29.3.2023 a 23.5.2023 žádné relevantní skutečnosti ve prospěch žalobce neshledal.

23. Žalovaný dodal, že žalobce v průběhu správního řízení neposkytl potřebnou součinnost tak, aby správní orgány mohly lépe vyhodnotit výši uložené pokuty a vyhnout se její tvrzené nepřiměřené výši. Podle usnesení rozšířeného senátu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133, č. 2092/2010 Sb. NSS, záleží především na účastníku řízení, zda projeví svůj zájem na tom, aby uložená pokuta pro něj neměla likvidační důsledky, tím, že správnímu orgánu poskytne základní údaje o svých osobních a majetkových poměrech a tyto také věrohodným způsobem doloží či umožní správnímu orgánu, aby ověřil jejich pravdivost např. tím, že zbaví pro tento účel výše zmíněné orgány veřejné moci mlčenlivosti. Pokud tak účastník řízení neučiní, bude správní orgán oprávněn vyjít pouze z údajů, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení a které si správní orgán může zjistit bez součinnosti s účastníkem řízení.

IV. Doplnění žaloby

24. Žalobce dne 27. 5. 2024 doplnil žalobu. Podle žalobce vstupní brána s turnikety pod regulaci danou § 80 stavebního zákona nenáleží, vodní prvky se nacházejí na lesních pozemcích, aplikuje se úprava zákona č. 289/1995 Sb., o lesích. Ustanovení § 20 lesního zákona vymezuje činnosti, které jsou v lesích zakázány. Mezi těmito činnostmi jsou v odst. 1 písm. b) citovaného ustanovení kromě jiného terénní úpravy, pod něž realizace vodních ploch patří, ovšem vlastník lesa může povolit výjimku. Herní prvky byly povolené s odkazem na protokol z místního šetření ze 14. 10. 2019 a doložené certifikáty. Divadlo s jevištěm nevyžaduje podle § 79 odst. 2 písm. h) stavebního zákona rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas a stejně tak nevyžaduje rozhodnutí o změně využití území, jelikož ke změně využití území nedochází. Odbor výstavby Úřadu městské části Praha 15 nepožadoval aplikaci ustanovení § 80 stavebního zákona. Prodejna suvenýrů není a nikdy nebyla; pokud žalovaný specifikuje „stavbu“, žalobce doplní příslušné povolení, resp. doloží kolaudační souhlas.

25. Krmelec je v dikci zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů, dalším mysliveckým zařízením, které může na lesní pozemek jeho vlastník umístit. Není stavbou, která by podléhala povolovacímu řízení, resp. podle ustanovení § 79 odst. 2 písm. l) stavebního zákona není v případě staveb pro hospodaření v lesích a staveb pro výkon práva myslivosti do 30 m² zastavěné plochy a do 5 m výšky, bez podsklepení, vyžadováno rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas. Terénní úpravy nevyžadují podle § 80 odst. 3 písm. a) stavebního zákona rozhodnutí o změně využití území Dopravní hřiště nesplňuje parametry dopravního hřiště. Není zde na místě aplikace ustanovení § 80 odst. 2 stavebního zákona.

26. Dále elektrické rozvody uvnitř parku nikdy nebyly realizovány samostatně. Vždy byly prováděny v souvislosti s realizací jiného objektu jako např. jezírka, v jehož případě bylo realizováno zavlažování a s tím související rozvody elektrické energie. Jezírko nepodléhalo

povolovacímu procesu dle § 79 odst. 5 stavebního zákona, natož změně využití území, proto i s ohledem na § 4 odst. 1 věty druhé stavebního zákona elektrické rozvody nepodléhaly povolovacímu procesu. Stejně tak tomu bylo i v případě jiných staveb, které Odbor výstavby Úřadu městské části Praha 15 posoudil jako stavby, které nepodléhají žádnému povolovacímu řízení.

27. K výrokům III. a IV. napadeného rozhodnutí (týkající se tzv. parkoviště u trati) žalobce uvedl, že jde o původní terén, žádné terénní úpravy, které by podléhaly ustanovení § 80 odst. 2 písm. a) stavebního zákona, zde neprováděl. Podle § 20 odst. 1 písm. g) lesního zákona může jakožto vlastník pozemku užívat tuto plochu pro stání motorových vozidel a takové stání může povolit třetím osobám. Správní řízení o nelegálním parkovišti bylo podle žalobce zahájeno na základě falšovaného protokolu z místního šetření Odboru výstavby Úřadu městské části Prahy 15, pravděpodobně se nachází v jiném spisu.

28. U výroku VIII. žalobce namítl, že případě tzv. parkoviště X — jižní část je užívána vždy jen plocha o rozměrech 1000 m^2, tedy plocha povolená.

29. Žalobce u výroku IX., tj. skutku o zastřešení pergoly, setrval již na uplatněné argumentaci, že zastřešení stávající pergoly provedl v souladu s citovanou projektovanou dokumentací.

30. Závěrem žalobce poukázal na to, že činnost na území X byla Úřadem městské části Praha 15 povolena, a to až do kolaudačních souhlasů, popř. stanovisek. Jiným stavebním úřadem Úřadu městské části Praha 11 byla odlišně zpětně zakázána a přezkoumána zpětně. To je podle žalobce v rozporu se zásadou ochrany dobré víry (§2 odst. 3 správního řádu) a se zákazem zneužití správního uvážení.

V. Jednání ve věci

31. Jednání ve věci se uskutečnilo dne 30. 5. 2024. Na něm procesní strany v zásadě setrvaly na svém dosavadním procesním postoji.

32. Žalobce setrval na tom, že 3 roky vše vybudoval v součinnosti s Městskou částí Prahy 15. Vedoucí stavebního úřadu Vladimír Ježek a Lenka Boháčková povolovali park, mohli by osvědčit legálnost velké části parku. Stavební úřad prováděl v místě kontroly a to i v době před otevřením parku - poukázal na protokol z 20. 3. 2023 a z 14. 10. 2019. Žalobce tvrdí, že na některých protokolech byly zfalšovány podpisy, těch kontrol se nezúčastnil, poukázal na jednotlivé listiny a videozáznam, které to mají prokazovat. Má za to, že kdyby konal protizákonně, stavební úřad by zasáhl dříve. Poukázal i na následné rozpory s vedoucím stavebního úřadu Prahy 15. Dle názoru žalobce prvky umístěné na dotčených pozemcích jsou v souladu s využitím plochy LR dle územního plánu, herní prvky mají certifikáty. Žalobce nyní umístil kolotoče na ostatní ploše.

33. Setrval také na tom, že celý areál je povolený, disponuje kolaudacemi. Vysvětlil svůj postoj k jednotlivým prvkům areálu dle výroku I. prvostupňového rozhodnutí, je názoru, že jejich umístění je v souladu s požadavky stavebního zákona – buďto z důvodu, že na místě nečinil nic nového, popř. se nejedná o prvky, které by vyžadovaly schválení stavebním úřadem, popř. prvky byly povoleny a zkolaudovány. Terénní úpravy jsou podle žalobce převážně stávající. K parkovišti X jižní část má za to, že byla dodatečně povolena stavebním úřadem o rozloze 886 m^2. K severní části parkoviště žalobce uvedl, že se využívá na sezení, neparkuje se tam, od roku 2014 bylo povoleno stavebním úřadem. Již od roku 2008 byla pergola postavena z dřevěné konstrukce a je mobilní a demontovatelná z přírodního materiálu, zastínění je v souladu s projektovou dokumentaci. Žalobce areál pronajal, nájemce má

pronajaty ostatní plochy, na kterých jsou mobilní atrakce, les s herními prvky zpřístupnil, nevybírá vstupné. Komerčně využívá část, kde je skleník, zahradnictví, zookoutek a kolotoče, to je neproblematická část. Praha 15 postupné budování areálu povolovala, nepožadovala změnu užívání pozemku, tu požadovala Praha 11 po předání věci.

34. Žalobce je názoru, že věc je ovlivněna zájmem o jeho pozemky za účelem developerské výstavby. Poukázal na to, že stavební úřady jsou metodicky vedeny Ministerstvem pro místní rozvoj, není proto prostor pro to, aby stavební úřad Městské části Prahy 15 posuzoval realizaci odlišně oproti stavebnímu úřadu Městské části Prahy 11.

35. Žalovaný shrnul, že v roce 2008 byly zjištěny na místě nepovolené stavby a vyzval žalobce k zastavení prací. Následně bylo zahájeno řízení k odstranění stavby a žalobce požádal o dodatečné povolení stavby, která byla povoleno. Např. parametry a využití pergoly byly v rozporu s tímto povolením. Celé území je vedeno jako lesní pozemky, poukázal tedy na jejich přípustné využití dle územního plánu. Co se týče vodních a herních prvků, některé stavby žalobce povoleny má, jiné postavil v rozporu se souhlasy a povolení, které disponuje. Nelze zvýhodnit stavebníka, který žádá o povolení tzv. „salámovou metodou“, oproti jinému, který žádá o celý areál. Z webu X zjistil, že byť má žalobce zakázáno užívání areálu, užívá jej a stejně tak i veřejnost. Poukázal na žádost žalobce z 19.8. 2018, kdy stavby budou sloužit péči o les, nedojde ke kácení stromů. V žalovaném rozhodnutí je přiloženo zobrazení, kolik lesa bylo vykáceno a že nejde o pěstební školku, ale je tam kolotoč, vodní prvky pod vysokým napětím, které dle žalovaného ohrožuje veřejnost. Na webu X je stále veden žalobce, pokud pronajal areál jiné osobě, pamatuje na to žalované rozhodnutí.

36. Městský soud na jednání provedl žalobcem navrhované důkazy kolaudačním souhlasem s užíváním stavby *„stavební úpravy na pozemcích pěstební školky“* spočívající v zastřešení stávajících buněk včetně meziprostoru sedlovou střechou se šesti vikýři na pozemku parc. č. XK v k.ú. XB ze dne 8. 2. 2010, č.j. 01439/2010/OV/MJí , kolaudačním souhlasem s užíváním stavby *„Sklad pro zahradní techniku s občerstvením“* na pozemku parc. č. XC v k.ú. XA ze dne 23. 6. 2020, č.j. ÚMČ P15 19451/2020/OST/LBo , kolaudačním souhlasem s užíváním stavby *„stánek se zmrzlinou“* na pozemku parc. č. XC v k.ú. XA ze dne 14. 1. 2020, č.j. ÚMČ P15 01432/2020/OST/LBo, kolaudačním souhlasem s užíváním stavby *„ČOV BC 20+AČS – čistírna odpadních vod“* na pozemku parc. č. XI a XK v k.ú. XB ze dne 28. 11. 2018, č.j. ÚMČ P15 58166/2018/OST/JGo, kolaudačním rozhodnutím ze dne 23. 1. 2008, č. j. 048760/07/OV/MJi ke stavbě *„Úpravy pozemků parc. č. XI, XK pro účely pěstební školky, k. ú. XB“*, dodatečným povolením stavby *„sklad pro zahradní techniku s občerstvením“* ze dne 21. 1. 2020, č. j. ÚMČ P 15 01755/2020/OST/LBo včetně situačního nákresu podoby odstavné plochy, žádostí žalobce o vyjádření ministerstva životního prostředí ze dne 18. 4. 2016 k záměru oprava lesní cesty na pozemku p. č. XA, k. ú. XA, vyjádřením ministerstva zemědělství ze dne 30. 3. 2016, č. j. 17222/2016-MZE-16231 k žádosti žalobce o stanovisko k umístění dřevěných prvků na lesním pozemku. Provedl důkaz situačním výkresem o podobě areálu, jenž je přílohou zápisu z ústního jednání dne 14. 10. 2019 a je součástí správního spisu coby doplnění odvolání žalobce ze dne 29. 3. 2023.

37. Soud rovněž jako důkaz provedl Smlouvy o úvěru žalobce s Komerční bankou ze dne 4. 6. 2019, s Ing. Františkem Lukešem ze dne 5. 3. 2021, ze dne 6. 5. 2019, notářské zápisy sp. zn. N 988/2019 a N 989/2019 o dohodě o splnění pohledávky. Provedl důkaz zprávou TÜV SÜD Czech s.r.o. evidenční číslo: 14.666.999-1 o roční hlavní kontrole z 18. 11. 2022 a inspekční zprávou TÜV SÜD Czech s.r.o. evidenční číslo: 14.667.000-1 ze dne 18. 11. 2022.

Provedl žalobcem navrhovaný důkaz fotodokumentací o podobě parkoviště u trati a parkoviště X jižní část.

38. Soud pro nadbytečnost neprovedl žalobcem navrhovaný důkaz „*certifikace III.docx*“, neboť obsahuje pouze seznam podkladů předkládaných dle nařízení vlády č. 173/97 Sb., kterým se stanoví vybrané výrobky k posuzování shody. Tento důkaz podle názoru soudu nijak nepřispěje k předmětu projednávané věci. Soud rovněž pro nadbytečnost neprovedl žalobcem navrhovaný důkaz „*videozáznamem falšování protokolu*“, důkaz záznamem o komunikaci s Mgr. Jitkou Kolářovou, zastupitelkou městské části Praha 15 k otevření parku (ze dnů 13. a 16. 6. 2020), protokolem o trestním oznámení ze dne 18. 1. 2022. Tyto důkazy pro předmět věci nejsou důkaz potřebné, k tomu viz níže.

39. Soud pro nadbytečnost neprovedl žalobcem navrhované důkazy žádostmi žalobce o informace ze dne 27. 3. 2023, 28. 6. 2023 (o zaslání všech zápisů z kontrolních prohlídek za období leden 2018 a násl.), a dále ze dne 28. 6. 2023, 29. 7. 2023 (žádosti o zaslání kolaudačních souhlasů ze dne 8. 2. 2010 a 23. 6. 2020) a odpověďmi na ně. Dále pro nadbytečnost neprovedl navrhovaný důkaz výslechem zaměstnanců odboru výstavby Úřadu městské části Praha 15 Lenky Boháčkové a Dany Maisnerové.

40. Žalobce uvedenými důkazy prokazuje jednak způsob, jakým získal či zamýšlel získat podklady o realizaci některých staveb v areálu zábavního parku a že při realizaci staveb postupoval v součinnosti, se souhlasem či za účasti Úřadu Městské části Praha 15.

41. Podstatné totiž je to, zda žalobce u skutků specifikovaných ve výrocích I – IX. prvostupňového rozhodnutí jednal v souladu s níže uvedenými ustanoveními stavebního zákona, tj. zejména, zda žalobce k provedení změn na dotčených pozemcích a stavbách požádal stavební úřad o potřebná územní rozhodnutí a povolení (a souhlasy) a zda jimi následně disponoval. Ke zjištění a prokázání toho, zda žalobce k provedení změn na dotčených pozemcích disponoval potřebnými podklady dle požadavků stavebního zákona, nic nemůže změnit to, že žalobce podal trestní oznámení na vedoucího stavebního Úřadu městské části Praha 15, nebo to, že komunikoval se zastupitelkou městské části nebo navrhované důkazy výslechem zaměstnanců stavebního úřadu a videozáznamem o okolnostech vyhotovování protokolu o místním šetření. Soud naopak shledal, že dostatečně široký a ucelený soubor podkladů o faktickém stavu na dotčených pozemcích a o dosavadním postupu, stanoviscích, kolaudačních souhlasech či o vyjádřeních stavebního úřadu v průběhu času ať už Úřadu Městské části Praha 11 nebo předtím Prahy 15 poskytuje právě správní spis a provedené dokazování.

42. Soud poté pro nadbytečnost neprovedl důkazy, které navrhly procesní strany u jednání: screenshotem Facebookového profilu Zahradnictví u Krtka ze dne 30. 12. 2018, informacemi o pozemku p. č. XF, screenshotem z webových stránek X (o provozu areálu), fotodokumentací areálu z 7. 6. 2018 a 16. 4. 2019 a fotodokumentací o podobě vodních prvků. Tyto podklady soud shledal za nadbytečné, neboť informace o povaze pozemků, o podobě a provozu areálu ke dni napadeného rozhodnutí poskytují podklady správního spisu.

43. Navrhovaný důkaz vybranou částí územního plánu hl. m. Prahy k plochám LR soud neprovedl, neboť tato část územního plánu mezi stranami není sporná – žalobce ji navrhl jako důkaz a stavební úřad a žalovaný z této regulace vycházel v prvostupňovém a žalovaném rozhodnutí. Pro věc je pak podstatné hodnocení toho, zda žalobce změnami na dotčených pozemcích požadavkům na využití ploch LR dostál.

44. Soud shrnuje, že podle jeho názoru všechny zde uvedené navrhované a neprovedené důkazy pro nadbytečnost nemohly přinést zásadní skutková zjištění pro posouzení věci.

45. Soud rovněž neprovedl důkazy rozhodnutím Úřadu městské části Praha 11 č. j. MCP11/21/059240/OKS/Kra ze dne 11. 11. 2021, rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy č.j. MHMP 1066921/2023 ze dne 5. 6. 2023, odvoláním proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 11 č.j. MCP11/21/059240/OKS/Kra ze dne 11. 11. 2021 včetně doplnění, vyjádřením k záměru stavby pro hospodaření v lesích a stavby pro výkon práva myslivosti ze dne 15. 11. 2019, č.j. ÚMČ P15 45771/2019/OST/LBo, vyjádřením Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 28. 3. 2018, odpovědí na žádost o stanovisko k umístění dřevěných dětských herních prvků na lesním pozemku ze dne 25. 4. 2016, č.j. ÚMČ P15 20408/2016/OST/LBo, odpovědí na žádost o stanovisko k umístění lanového centra na lesním pozemku ze dne 22. 4. 2016, č.j. ÚMČ P15 20615/2016/OST/LBo, odpovědí na žádost o informaci o prověření stavební činnosti ze strany MČ Praha-Dolní Měcholupy ze dne 7. 5. 2020, č.j. ÚMČ P15 19259/2020/OST/LBo. Zápisem z jednání na místě dne 14. 10. 2019 a protokolem z jednání u Úřadu městské části Praha 11 dne 20. 3. 2023. Soud neprovedl důkaz projektovou dokumentací *„Stavební úpravy na pozemcích pěstební školky“* projektanta Ing. T. Ž. z roku 2009. Tyto navrhované důkazy jsou totiž součástí správního spisu, z něhož žalovaný vycházel a jehož postup je předmětem soudního přezkumu. Správním spisem se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).

46. Pro úplnost soud dodává, že neshledal důvod provádět důkazy rozhodnutí ze dne 11. 5. 2023, č. j. MCP11/23/034107/OKS/Kra o uložení další pokuty ve výši 1.000.000 Kč, správní žalobou ze dne 7. 4. 2023 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2023 č.j. MHMP 1773804/2022, sp. zn. S-MHMP 1388819/2022, neboť jde o podklady, které žalobce přiložil jen k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě a s podstatou věci je nepojí žádná souvislost, žalobce je k věci nenavrhoval ani jako důkaz.

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

47. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, a jedná se o žalobu přípustnou, splňující všechny formální náležitosti na ni kladené.

48. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal na základě skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí správního orgánu a v mezích uplatněných žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném a účinném znění (dále jen “*s. ř. s.*”), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti.

49. Vzhledem k tomu, že soud přezkoumal rozhodnutí na základě skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí správního orgánu, nehodnotil proto zákonnost napadeného a prvostupňového rozhodnutí z hlediska tvrzení a námitek obou procesních stran k tomu, jak jsou dotčené pozemky využívání aktuálně, tj. v době, která následuje až po právní moci napadeného rozhodnutí. Rozhodující pro předmět věci je totiž to, v jakém stavu fakticky byly a jak byly využívány dotčené pozemky ke dni napadeného rozhodnutí.

50. Dále platí, že s účinností od 1. 1. 2024 nabyl (v převážné míře) účinnosti zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon (dále jen *„nový stavební zákon“)*, který zrušil zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen *„stavební zákon“*). Žalobce žalobu k Městskému soudu v Praze podal dne 4. 8. 2024, soud proto postupoval v řízení podle dosavadních předpisů (§ 331 nového stavebního zákona).

51. Městský soud vycházel z následující právní úpravy.

52. Podle § 76 odst. 1 lze umisťovat stavby nebo zařízení, jejich změny, měnit vliv jejich užívání na území, měnit využití území a chránit důležité zájmy v území jen na základě územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, nestanoví-li zákon jinak.

53. Podle § 80 odst. 1 stavebního zákona rozhodnutí o změně využití území stanoví nový způsob užívání pozemku a podmínky jeho využití.

54. Podle ustanovení § 80 odst. 2 písm. a) stavebního zákona rozhodnutí o změně využití území vyžadují terénní úpravy podle § 3 odst. 1 zákona. Podle § 3 odst. 1 stavebního zákona se terénní úpravou pro účely tohoto zákona rozumí zemní práce a změny terénu, jimiž se podstatně mění vzhled prostředí nebo odtokové poměry, těžební a jim podobné a s nimi související práce, nejedná-li se o hornickou činnost nebo činnost prováděnou hornickým způsobem, například skladovací a odstavné plochy, násypy, zavážky, úpravy pozemků pro zřízení hřišť a sportovišť, těžební práce na povrchu.

55. Podle § 80 odst. 2 písm. e) stavebního zákona rozhodnutí o změně využití území vyžadují změny druhu pozemku nebo způsobu využití pozemků, zejména zřizování, rušení a úpravy vinic, chmelnic, lesů, parků, zahrad a sadů, pokud podmínky nejsou stanoveny schválenými pozemkovými úpravami nebo jiným územním rozhodnutím.

56. Podle ustanovení § 104 odst. 1 písm. i) stavebního zákona ohlášení stavebnímu úřadu postačí u terénní úpravy neuvedené v § 103 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Podle § 103 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu nevyžadují jen ty terénní úpravy uvedené v § 80 odst. 3 písm. a) nebo úpravy pozemků uvedené v § 80 odst. 3 písm. e) stavebního zákona.

57. Podle § 80 odst. 3 písm. a) stavebního zákona platí, že rozhodnutí o změně využití území ani územní souhlas nevyžadují terénní úpravy do 1,5 m výšky nebo hloubky o výměře do 300 m^2 na pozemcích, které nemají společnou hranici s veřejnou pozemní komunikací nebo veřejným prostranstvím, pokud nedochází k nakládání s odpady. Podle § 80 odst. 3 písm. e) stavebního zákona platí, že rozhodnutí o změně využití území ani územní souhlas nevyžadují úpravy pozemků, které mají vliv na schopnost vsakování vody, provedené na pozemku rodinného domu nebo na pozemku stavby pro rodinnou rekreaci, které souvisí nebo podmiňují bydlení nebo rodinnou rekreaci, neslouží ke skladování hořlavých látek nebo výbušnin, není v rozporu s územně plánovací dokumentací, a plocha části pozemku schopného vsakovat dešťové vody po jejich provedení bude nejméně 50 % z celkové plochy pozemku rodinného domu nebo stavby pro rodinnou rekreaci.

58. Podle § 106 odst. 1 stavebního zákona je-li ohlášení úplné a je-li ohlášený stavební záměr v souladu s obecnými požadavky na výstavbu, se závaznými stanovisky, popřípadě rozhodnutími dotčených orgánů, s územním rozhodnutím nebo regulačním plánem nebo veřejnoprávní smlouvou územní rozhodnutí nahrazující anebo územním souhlasem, jde-li o stavbu či terénní úpravu podle § 104 odst. 1 písm. a) až i), nebo s územně plánovací dokumentací, jde-li o stavební úpravu podle § 104 odst. 1 písm. k), stavební úřad vydá souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru do 30 dnů ode dne podání ohlášení.

59. Podle ustanovení § 178 odst. 1 písm. a) stavebního zákona platí, že fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 76 provede činnosti, ke kterým je třeba územní rozhodnutí nebo veřejnoprávní smlouva nebo územní souhlas anebo regulační plán.

60. Podle ustanovení § 178 odst. 1 písm. g) stavebního zákona platí, že fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 126 odst. 1 užívá stavbu v rozporu s účelem vymezeným v kolaudačním rozhodnutí, v kolaudačním souhlasu nebo v oznámení o užívání stavby, nebo s účelem vymezeným v povolení stavby, nevyžaduje-li stavba kolaudaci, nebo takové užívání umožní jiné osobě,

61. Podle ustanovení § 178 odst. 1 písm. h) stavebního zákona platí, že fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že užívá stavbu nebo terénní úpravy uvedené v § 104 odst. 1 písm. e) až i) provedené bez souhlasu nebo povolení stavebního úřadu, nebo takové užívání umožní jiné osobě.

62. Podle § 178 odst. 2 písm. a) stavebního zákona se fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba jako stavebník dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 104 provede stavbu, terénní úpravy nebo udržovací práce bez souhlasu stavebního úřadu.

63. Podle § 178 odst. 2 písm. c) stavebního zákona se fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba jako stavebník dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 104 provede stavbu, terénní úpravy nebo udržovací práce v chráněném území nebo v ochranném pásmu anebo na nezastavitelném pozemku nebo v nezastavěném území bez souhlasu stavebního úřadu.

64. Podle § 178 odst. 2 písm. g) stavebního zákona provede stavbu v rozporu se stavebním povolením nebo společným povolením, veřejnoprávní smlouvou, oznámeným certifikátem autorizovaného inspektora, opakovaným stavebním povolením anebo s dodatečným povolením stavby.

a) provedení zábavního areálu „X“ (výrok I. prvostupňového rozhodnutí)

65. Z výroku I. prvostupňového rozhodnutí vyplývá konkrétně to, že žalobce byl uznán vinným za jednání, kdy bez stavebním zákonem vyžadovaného rozhodnutí o změně využití území provedl na pozemcích parc. č. XA, XB, XC v katastrálním území XA a parc.č. XD, XE, XF, XG, XH, XI, XJ v katastrálním území XB stavbu areálu zábavního parku jako celku, který je vymezen především oplocením, plochou o rozloze 32.000 m^2 a který mj. zahrnuje ve výroku vyjmenované prvky. Stavební úřad ani žalovaný tedy nehodnotili (a nesankcionovaly) to, zda žalobce k provedení těchto ve výroku uvedených jednotlivých prvků v areálu disponoval potřebným souhlasem stavebního úřadu nebo územním rozhodnutím. Podstatou tohoto deliktu dle výroku I. je to, že žalobce svým jednáním změnil využití území bez příslušného územního rozhodnutí a tím jednal v rozporu s ustanovením § 80 stavebního zákona.

66. Na tomto pojetí setrval žalovaný na straně 11 a 12 napadeného rozhodnutí.

67. Změnou v území se podle § 2 odst. 1 písm. a) stavebního zákona rozumí změna jeho využití nebo prostorového uspořádání, včetně umisťování staveb a jejich změn.

68. Oba správní orgány především pojaly areál zábavního parku „*X*“ jako jednotný stavební záměr (k definici pojmu srov. § 3 odst. 5 stavebního zákona), nikoliv jako soustavu jednotlivých na sobě nezávislých herních prvků, staveb, terénních úprav a činností, jako to činní žalobce.

69. Toto pojetí je obecně v souladu s ustálenou judikaturou. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 12. 2023, č. j. 10 As 1/2022 – 61 vyložil, že při povolování stavby se záměr posuzuje vždy jako funkční celek, a to i včetně těch částí, jež by samy o sobě rozhodnutí podle stavebního zákona nevyžadovaly (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11.

2012, čj. 7 As 120/2012–40, obdobně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2014, čj. 6 As 207/2014–36, nebo ze dne 24. 9. 2020, čj. 1 As 297/2019–49). Byť byly tyto závěry nejčastěji vysloveny k řízení o odstranění nepovolené stavby, ani v případě řízení o umístění či povolení stavby, jehož předmětem disponuje stavebník jako žadatel, nelze od komplexního posouzení stavby odhlížet (bod 31 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2020, čj. 1 As 297/2019–49).

70. Pojetí zábavního areálu jako jednotného záměru odůvodnil stavební úřad na stranách 5 – 13 prvostupňového rozhodnutí následovně:

- v roce 2018 byl sice realizován „krmelec“, avšak to je nahodilá samostatná stavba a ještě neznamenala provedení změny využití území, z ortofota k žádosti o součinnost ze dne 30. 5. 2018 je patrné nahodilé umístění staveb a hustší zalesnění dotčených pozemků,
- nicméně nyní jde o účelový, ohraničený komplex, zaměřený na dětskou hru a jako takový musí být posuzován. I kdyby některé dílčí stavby nemusely být hodnoceny samostatně jako stavby, záměrem nebylo zpestřit procházku lesem, neboť to vylučuje oplocení, naopak zvyšují atraktivnost parku. Jde o tematický komplex na ploše nad 2 ha, u něhož je mj. vyžadováno posouzení vlivů na životní prostředí,
- záměr nelze vnímat jako nahodilé vybudování několika samostatně stojících staveb na rozsáhlé ploše, jde o soubor celé řady staveb a terénních úprav. Není nutný ucelený výčet, kromě staveb uvedených ve výroku I jsou do něj zahrnuty i další, dochází totiž k doplňování a vylepšování areálu. Areál je jednotně veřejně propagován a označován.
- areál je oplocený, vstup do něj je podmíněn úhradou vstupného, obsahuje desítky herních prvků, má provozní a návštěvní řád, některé služby jsou v ceně vstupného, některé nad jeho rámec – občerstvení, prodej suvenýrů, cirkus, kolotoč, vláček, stravovací služby,
- je znám bližší údaj o provádění oplocení území, z něhož lze dovodit, že přeměna území na zábavní park teprve navázala na provedení oplocení, po provedení oplocení, tj. po zamezení volného vstupu případným návštěvníkům a lesní zvěři, bylo započato s intenzivním budováním samostatného zábavního parku,
- stavební úřad obdržel negativní závazná stanoviska a vyjádření odboru ochrany prostředí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 15. 3. 2018, v němž sám žalobce žádal o změnu využití území na pozemcích p. č. XH, XF v k. ú. XB a p. č. XB a XA v k. ú. XA,
- stavební úřad z veřejně dostupných zdrojů zjistil, že otevřeno bylo 7. 6. 2020, ke změně využití území proto došlo od února 2020 do 6. 6. 2020.

71. Žalovaný na straně 11 napadeného rozhodnutí rovněž uvedl, že zábavní park je nutné posuzovat jako celek, nikoli pouze jeho dílčí části. Areál je využíván veřejností převážně a zejména jako komerční zábavní park, což nekoresponduje s využitím stavebních záměrů, které měly sloužit pro účely pěstební školky nebo pro potřeby lesní školky a dále pro péči o les, lesní zvěř, k podpoře mimoprodukční funkce lesa atp. Žalobce byl tedy uznán vinným tím, že provedl na specifikovaných pozemcích záměr zábavního parku „*X*“ zahrnující oplocený areál o celkové ploše cca 32 000 m^2, nikoliv jen řadu dílčích objektů a terénních úprav, jež jsou jeho součástí.

72. Podobu areálu v předmětnou dobu v první řadě zachycuje fotografická dokumentace z kontrolní prohlídky stavby dne 16. 7. 2020 založená ve správním spisu. Jsou patrné plochy buďto zcela bez lesního porostu s jednoduchými terénními úpravami (udusaná hlína, cesty a plochy vysypané kamením a štěrkem) a dále jsou zde rozpoznatelné plochy s řídkým lesním porostem, upravené obdobnými terénními úpravami. Na těchto plochách se nacházejí vybudované cesty, plochy jsou osázené vybavením – posezením ze stolů a lavic, objektem využívaným zjevně jako stravovací zařízení, mosty, vodními prvky, dětskými herními prvky (průlezky, překážky, kladiny, štěrková a písková hřiště). Z fotografií jsou rovněž patrné dřevěné ploty umístěné uvnitř areálu, dopravní hřiště, dřevěný amfiteátr (pódium s jevištěm, dřevěné lavice jakožto hlediště), dřevěné domky. Spis obsahuje i fotografie informační tabule z místa „*X – zábavní park*“ s podrobným rozmístěním jednotlivých atrakcí a herních prvků v areálu. Jedná se o popsaných a umístěných 39 objektů a atrakcí – např. Krtkovo krmení ryb, trampolína, houpačky, kůly, „cik cak cesta“, traktor, krmelec, velká houpačka, myslivecký domeček, lanový park, obrskluzavka, vodní svět, divadlo, grilování atp. Předložené certifikáty a grafická příloha zápisu z jednání na místě dne 14. 10. 2019 rovněž potvrzují umístění velkého množství herních prvků v ploše areálu.

73. Uvedené ostatně potvrzuje i fotodokumentace, kterou doložil žalobce k odvolání dne 29. 3. 2023, ta také poskytuje obdobný přehled o podobě areálu. V řízení o žalobě žalobce doložil inspekční zprávu TÜV SÜD Czech s.r.o. evidenční číslo: 14.666.999-1 o roční hlavní kontrole z 18. 11. 2022 o kontrole 23 herních prvků umístěných v zařízení „*Zábavní park „X“ lesopark na parcelách st. XA, XL, XC, XM, XN, XO, XP katastrální území XA*“ s rokem výroby 2019. Také z těchto podkladů vyplývá rozmístění několika desítek herních prvků v areálu zábavního parku „X“. Žalobce předložil inspekční zprávu TÜV SÜD Czech s.r.o. evidenční číslo: 14.667.000-1 ze dne 18. 11. 2022 o posouzení technického stavu zařízení „Vodní svět“ s rokem výroby 2019. Také z těchto podkladů vyplývá rozmístění několika desítek herních prvků v areálu zábavního parku „*X*“.

74. Ve fotodokumentaci k zápisu z kontrolní prohlídky ze dne 16. 7. 2020, tak i z dalších podkladů správního spisu – z podnětu společnosti NET4GAS ze dne 5. 6. 2020, nebo z podnětu Městské části Praha – Dolní Měcholupy ze dne 17. 2. 2020 je dále patrné ohraničení, které odděluje oblast od ostatních pozemků. Toto ohraničení zjevně plní funkci oplocení, neboť má účel neumožnit neomezený přístup na pozemky, na nichž je umístěn areál. K samotné podobě oplocení konstatuje prvostupňové rozhodnutí na straně 9, že jde o dřevěné kůly o výšce 2 m a drátěným oplocením, na které navazuje roští o tloušťce ca 1,5m a výšce 1,5 m a pokračuje dřevěnými trámy o výšce vyšší než 4 m; to žalobce v řízení před soudem nesporuje. Navíc dle založené mapy areálu je vstup do oblasti areálu umožněn jen přes jedno vymezené místo (viz foto mapy areálu z kontrolní prohlídky s červeně vyznačeným místem vstupu do areálu) a je podmíněn zaplacením vstupného.

75. Vstupné se vztahuje do parku jako takového, byť v návaznosti na to je možno využít tam umístěné herní prvky – viz ve spisu založený výstup z webu www.x.cz/cenik/. Rovněž návštěvníci se zavazují dodržovat návštěvní řád „zábavního parku“ – viz. výstup z webu www.x.cz/navstevni-rad-x/. Soud poukazuje na to, že ke stejnému závěru (co se týče omezení vstupu a oplocení na zmíněných lesních pozemcích) již v rozsudku ze dne 27. 3. 2024, č. j. 15 A 69/2022 – 55 v bodech 123 obdobně shledal, že „*zábavní park X se nachází na dotčených lesních pozemcích.. Z fotodokumentace založené na č. 42 správního spisu je patrné, že areál zábavního parku oplocen je, a to ploty různých druhů a ve výšce a objemu zcela znemožňujícím lidem i*

lesní zvěři je překročit. Existence turniketů by nadto postrádala pro žalobce a provozovatele zábavního parku jakýkoliv význam za situace, kdyby bylo možné se do areálu parku dostat z jiných stran."

76. „*X*" se přitom sám prezentuje jako zábavní park - viz např. logo s vyobrazením „*X – zábavní park*" s vyobrazením krtka s rýčem na reklamě v časopisu Náš region Praha, ze dne 17. 1. 2022 nebo na Facebookovém profilu „*X*".

77. Správní spis rovněž obsahuje snímky z let 2003, 2012 a 2020, z nichž vyplývá, že původně zcela zalesněná plocha dotčených pozemků (rok 2003) byla do roku 2020 odlesněna a byly na nich vybudovány stavby a terénní úpravy. Postupný rozvoj stavebních a terénních úprav na dané ploše vyplývá rovněž z leteckých fotografií z roku 2015, 2018 a v roce 2021. Rovněž je ze založené dokumentace zjevné i to, že některé plochy v areálu budou ještě i dobudovány.

78. Městskému soudu z uvedeného vyplývá, že žalobce na předmětných pozemcích, jak jsou identifikovány ve výroku I. prvostupňového rozhodnutí, vybudoval zvnějšku uzavřený a uvnitř uspořádaný funkční celek různých konstrukcí, herních prvků a terénních úprav, které jsou již na první pohled určeny k plnění funkce herního a zábavního areálu a nikoliv k plnění funkcí lesa. Ke stejnému závěru dospěl ostatně i Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 27. 3. 2024, č. j. 15 A 69/2022 – 55 „*Současně na lesních pozemcích zbudoval zábavní park pro děti, který je rodinami s dětmi hojně navštěvován, ač s lesem jako takovým nemá zábava v něm provozovaná nic společného. Dotčené pozemky, které jsou nadále pozemky lesními, jsou v důsledku této činnosti žalobce neúměrně zatíženy velkou koncentrací lidí a negativními jevy s tím spojenými.*" Uspořádání jednotlivých stavebních a herních prvků, terénních úprav aj. do uzavřeného prostoru na dotčených pozemcích determinuje způsob využití území. Žalobce uzavřený areál „*X*" zjevně pojal jako jednotný funkční celek zábavního parku obecně sice pro širokou veřejnost, avšak s podmíněným vstupem do tohoto prostoru.

79. Soud je proto v nyní projednávané věci toho názoru, že do areálu zahrnuté stavby, herní prvky, terénní úpravy aj. na dotčených pozemcích nelze vnímat pouze jednotlivě a jako navzájem nezávislé na ostatních prvcích v areálu, ale jako jednotný komplex v daném území vymezeném oplocením. Soud se proto zcela ztotožnil se stavebním úřadem i se žalovaným, že areál „*X*" je třeba pojmout komplexně jako jeden stavební záměr umístěný na dotčených pozemcích parc.č. XA, XB, XC v katastrálním území XA a parc.č. XD, XE, XF, XG, XH, XI, XJ v katastrálním území XB (o jejich identifikaci není mezi stranami sporu).

80. Dotčené pozemky, na nichž je park „X" vybudován, se však dle grafické části územního plánu Hlavního města Prahy nachází v území „LR" – lesní porosty. To má mít dle textové části územního plánu hlavní využití „*lesy určené k rekreaci na pozemcích určených k plnění funkce lesa*", přípustné využití „*lesní porosty a porosty lesního charakteru, lesní školky, sady a zahrady, trvalé travní porosty. Drobné vodní plochy, nekrytá dětská a kondiční hřiště s přírodním povrchem, cyklistické stezky, jezdecké stezky, pěší komunikace a prostory.*", podmíněně přípustné využití umožňuje pro uspokojení potřeb souvisejících s hlavním a přípustným využitím umístit: „*komunikace účelové, technickou infrastrukturu. Dále lze umístit: stavby sloužící péči o les, zejména k plnění funkcí lesa, jeho ochraně a revitalizaci, provozu a údržbě. Komunikace vozidlové při hranici plochy, za podmínky prokázání, proč a jakým způsobem zájem vyjádřený potřebou dopravního spojení převažuje nad ostatními veřejnými zájmy. Liniová vedení technické infrastruktury při hranici plochy určené k plnění funkcí lesa nebo ve stávajících komunikacích. Revitalizace vodních toků a ploch za účelem posílení přírodní a biologické funkce a přirozeného rozlivu. Pro podmíněně přípustné využití platí, že nedojde k znehodnocení nebo ohrožení využitelnosti dotčených pozemků.*"

81. Z uvedeného vyplývá, že v primární a převážné části mají plochy LR zahrnovat lesní porosty, školky, sady, travní porosty se stavbami sloužícími péči o les, zejména k plnění funkcí lesa, jeho ochraně a revitalizaci, provozu a údržbě. Tímto předvídaným osazením budou plnit tyto pozemky svůj definovaný účel jak dle územního plánu, tak i dle § 1 lesního zákona tj. *„stanovit předpoklady pro zachování lesa, péči o les a obnovu lesa jako národního bohatství, tvořícího nenahraditelnou složku životního prostředí, pro plnění všech jeho funkcí a pro podporu trvale udržitelného hospodaření v něm“*.

82. Žalobce však do těchto ploch umístil zmíněný zábavní park jakožto prostor zjevně určený ve zcela převažující míře k využití pro zábavu široké veřejnosti. Z podkladů z místního šetření i z provedeného dokazování o stavu areálu vyplývá, že se jedná o rozsáhlé, do prostoru koncentrované a nikoliv nahodilé umístění herních prvků v (mnohdy kolem prvků areálu řídce osazených) lesních porostech. Taková míra umístění herních prvků zábavního areálu pak podle názoru soudu již potlačuje primární účel ploch tj., plnění funkce lesa, popř. rekreační funkce lesa, jak bylo vyloženo výše. Jedná se tedy o zcela odlišné využití této plochy, než předpokládá územní plán pro plochu LR.

83. Žalobce tedy umístěním stavebního záměru zábavního parku „X“ fakticky změnil funkční využití území, když dotčeným pozemkům fakticky odňal funkci lesa. Mezi stranami není sporu o tom, že žalobce za účelem provozování zábavního parku na lesních pozemcích nedisponuje žádným územním rozhodnutím o změně využití území. To však bez potřebného územního rozhodnutí o změně využití území dle § 80 odst. 1 ve spojení s § 80 odst. 2 písm. e) stavebního zákona. Tím tedy naplnil znaky skutkové podstaty přestupku podle ustanovení § 178 odst. 1 písm. a) stavebního zákona, podle něhož platí, že fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 76 provede činnosti, ke kterým je třeba územní rozhodnutí nebo veřejnoprávní smlouva nebo územní souhlas anebo regulační plán.

84. Namítl-li žalobce, že by součástí spisu měly být certifikáty, kolaudační souhlasy stavebního úřadu (zejména Úřadu městské části Praha 15) jednotlivých prvků v areálu, soud poukazuje na to, že ze správního spisu – prvostupňového i odvolacího - vyplývá, že stavby, terénní úpravy či některé prvky skutečně byly v průběhu doby hodnoceny ze strany stavebního úřadu. Ten k některým prvkům na pozemcích před realizací zábavního parku vydal buďto souhlasné stanovisko, popř. vyložil, že se o stavbu ani nejedná.

85. Takto dne 7. 10. 2013 pod č. j. 50957/2013/OUPSU/LBo vydal Úřad Městské části Praha 15 kolaudační souhlas ke stavbě štěrkové komunikace, zpevněné plochy a vjezdu pro účely pěstební školky dle stavebního povolení na p. č. XJ, XQ, v k. ú. XB ze dne 11. 2. 2013, č. j. 30603/2012/OUPSU/MJi.

86. Ze sdělení stavebního úřadu pro Magistrát hlavního města Prahy ze dne 3. 8. 2018, č. j. ÚMČ P15 36276/2018/OST/LBo, že stavební úřad dne 7. 6. 2018 provedl na místě kontrolní prohlídku. Z ní vyplývá, že se na místě nacházejí obnovené lesní cesty a herní prvky z přírodního materiálu (dřeva). Stavební úřad v této souvislosti konstatoval, že k umístění dřevěných herních prvků vydal sdělení dne 25. 4. 2016, č. j. ÚMČ P15 2040/2016/OST/LBo se závěrem, že se nejedná o stavbu dle § 2 odst. 3 stavebního zákona, proto nevyžadují územní rozhodnutí, územní souhlas, ohlášení stavby a ani stavební povolení. Na stávající cesty v lesním porostu vydal stavební úřad dne 6. 9. 2016, č. j. ÚMČ P15 44003/2016/OST/DSk ověření zjednodušené dokumentace skutečného provedení stavby cest pro pěší a obsluhu lesních pozemků, které jsou umístěny na pozemcích parc. č. XA a

XB, vše v k. ú. XA. Plocha dotčená stavbou se (dle územního plánu Hlavního města Prahy) nachází v území „LR“ – lesní porosty, území sloužící pro umístění lesních porostů a porostů lesního charakteru, lesní školky, sady a zahrady, trvalé luční porosty a dětská hřiště. Proto stavební úřad nezjistil na místě porušení stavebního zákona.

87. Žalobce žádal dne 21. 3. 2016 o stanovisko k záměru lanového centra, přičemž stavební úřad žalobci dne 22. 4. 2016 sdělil, že nejde o stavbu ve smyslu § 2 odst. 3 stavebního zákona. Obdobně stavební úřad dne 23. 6. 2020, č. j. ÚMČ P15 19259/2020/OST/LBo k podnětu Městské části Praha – Dolní Měcholupy ze dne 17. 2. 2020 konstatoval, že ložené klestí nebo odpadní materiál ze zahradnictví na pozemcích není stavbou ve smyslu § 2 odst. 3 stavebního zákona.

88. Dne 13. 8. 2013 pod č. j. 42287/2013/OUPSU/LBo vydal stavební úřad stanovisko k provedení manipulační a odstavné plochy o výměře 282 m^2, která měla podle § 80 odst. 3 písm. b) sloužit pro potřeby lesní školky a to zejména pro manipulaci s materiálem, dřevinami a k dalším souvisejícím činnostem. Zde konstatoval, že pro tento záměr není vyžadováno rozhodnutí o změně využití území či územní souhlas.

89. Žalobce rovněž disponoval kolaudačním souhlasem s užíváním stavby *„skleníku pro účely pěstební školky“* na pozemku p. č. XD v katastrálním území XB ze dne 4. 12. 2018, č. j. ÚMČ P15 56405/2018/OST/LBo.

90. Další podklad - stanovisko Magistrátu Hlavního města Prahy, odboru územního rozvoje a oddělení informací o území ze dne 28. 3. 2018, ve věci MHMP 501004/2018 se týkalo umístění stavebního záměru *„dětských hřišť a ukázkových druhů zahrad“* z hlediska územního plánování. Podstatou bylo umístění dětských herních prvků a ukázkových prvků zahrad. V nezalesněných částech mělo dojít k výsadbě sadu a pěstování stromů, případně dalších dětských hřišť a jiných volnočasových aktivit. Záměr měl být realizován dle předloženého projektu Ing. T. Ž. Magistrát zdůraznil, že se předmětný záměr nachází v nezastavitelném území s funkčním využitím LR-Lesní porosty. Zdůraznil, že tento záměr je v souladu s funkčním využitím dle platného územního plánu. Z hlediska celoměstského systému zeleně je však přípustné zde umísťovat zde pouze stavby a zařízení související s provozem a údržbou těchto ploch.

91. Žalobce poté k odvolání dne 23. 5. 2023 předložil zápis z jednání na stavebním úřadu dne 14. 10. 2019. Žalobce tvrdí, že zápis ze dne 14. 10. 2019 má prokazovat, že realizoval výstavbu a jinou činnost v rámci areálu legálně. Žalovaný v napadeném rozhodnutí k předloženému důkazu – zápisu ze dne 14. 10. 2019 uvedl tolik, že z něj vyplývá jen to, že žalobce se stavebním úřadem ve věci jednal a byl vyzván k předložení tam uvedených podkladů. S tím se soud ztotožnil. Zápis se týká staveb na pozemcích p. č. XA, XC. v k. ú. XA a p. č. XD a XF v k. ú. XB – zde byl žalobce vyzván k doložení podkladů ke stavbám stánku se zmrzlinou, skladu nářadí s občerstvením, změny části užívání skleníku, přístavby skleníku, herní prvky – certifikáty. Odsouhlaseny byly pouze stavby pro hospodaření v lesích. Výzva tedy prokazuje existenci těchto prvků areálu, avšak nikoliv to, že by žalobce budoval areál se souhlasem stavebního úřadu.

92. K žalobě pak žalobce doložil stanovisko Stavebního úřadu Městské části Praha 15 ze dne 25. 4. 2016, č. j. ÚMČ P15 20408/2016/OST/LBo k umístění neidentifikovaných dětských herních prvků na lesním pozemku p. č. XH v katastrálním území XB a XB a XA v katastrálním území XA. Stavební úřad uvedl, že se nejedná o stavby ve smyslu § 2 odst. 3 stavebního zákona, nevyžadují proto stavební povolení ani ohlášení. Předložil i vyjádření

Stavebního úřadu Městské části Praha 15 ze dne 15. 11. 2019, č. j. ÚMČ P 15 45771/2019/OST/Lbo, jímž stavební úřad konstatoval, že ohlášení žalobce pro „*stavbu pro hospodaření v lesích do 30 m² zastavěné plochy a do 5 m výšky bez podsklepení*“ na pozemku p. č. XJ v katastrálním území XB, Praha 10 není stavbou, která by vyžadovala stavební povolení či ohlášení, jde o stavbu podle § 103 odst. 1 písm. d) stavebního zákona.

93. Úřad městské části Praha 15 ze dne 21. 1. 2020, č. j. ÚMČ P15 01755/2020/OST/LBo udělil dodatečného povolení ke stavbě „*Sklad pro zahradní techniku s občerstvením*“ mj. k provedení odstavné plochy do 1000 m², jedná se o stavbu na ploše p. č. XC, k. ú. XA (část parkoviště ul. X).

94. Žalobce rovněž doložil, že dne 7. 5. 2020 pod č. j. ÚMČ P15 19259/2020/OST/LBo Stavební úřad Městské části Praha 15 uvedl, že ložené klestí, případně odpadní materiál ze zahradnictví není stavba. Srovnání klestí a uložení biomasy je naopak z hlediska ochrany přírody vyžadováno.

95. Dále žalobce doložil kolaudační rozhodnutí k 23. 1. 2008 Stavebního úřadu Městské části Praha 15 k užívání stavby „*Úpravy pozemků parc. č. XI, XK, XQ v katastrálním území XB pro účely pěstební školky*“. Stavba zahrnovala tři mobilní buňky včetně chemického WC, vjezd na pozemek, zpevněné plochy včetně areálové komunikace, rozvody elektro, nádrže N1 a N2 na dešťovou vodu, mobilní kontejnery na stroje, zařízení, zeminu a úpravu pěstebních ploch.

96. Žalobce předložil i kolaudační souhlas ze dne 8. 2. 2010 s užíváním stavby „*stavební úpravy na pozemcích pěstební školky, kat. území XB, které spočívají v zastřešení stávajících buněk včetně meziprostoru sedlovou střechou se šesti vikýři*“ na pozemku p. č. XK v katastrálním území XB.

97. Dále žalobce doložil kolaudační souhlas ze dne 28. 11. 2018, č. j. ÚMČ P15 58166/2018/OST/JGo ke stavbě „*ČOV BC20 + AČS – čistírna odpadních vod*“ na pozemcích XI, XK v katastrálním území XB. Předložil kolaudační souhlas ze dne 14. 1. 2020, č. j. ÚMČ P15 01432/2020/OST/LBo ke stavbě „*stánek se zmrzlinou*“ na pozemku p. č. XC, v katastrálním území XA. Žalobce rovněž disponuje kolaudačním souhlasem ze dne 23. 6. 2020, č. j. ÚMČ P 15 19451/2020/OST/LBo ke stavbě „*sklad pro zahradní techniku s občerstvením*“ na pozemku p. č. XC, v katastrálním území XA.

98. Projektová dokumentace ke stavbě „*Stavební úpravy na pozemcích pěstební školky č. parc. XI, XK, XQ, k. ú. XB, Praha 10*“ konstatuje, že pro stavbu vydal dne 30. 10. 2006 OOP MHMP rozhodnutí č. j. 276954/2005/OOP-IV-1161/R-322/2006/Fi, kterým vydává souhlas s umístěním staveb v ochranném pásmu lesa do vzdálenosti 50 m a následně OV ÚMČ Praha 15 stavební povolení a dne 23. 1. 2009 byla stavba zkolaudována viz rozhodnutí OV ÚMČ P15 č. j. 0487/60/07/OV/MJí. Stavba se týkala a) zastřešení 3 ks mobilních buněk, b) nového vjezdu, c) konstrukce pro sezónní zastínění rostlin – dřevěné pergoly umožňující zastínění rostlin v letních měsících (pomocí plachty, nebo rákosových rohoží atp), v zimě demontovatelná, d) úpravy zpevněných ploch.

99. Naopak správní spis obsahuje vyjádření Magistrátu hlavního města Prahy, odbor územního rozvoje z doby po realizaci zábavního parku dne 12. 5. 2021, č. j. MHMP 648840/2021 k záměru „*Zábavní park – X*“ a okolní stavby na pozemcích p. č. XA, XB, XC, k. ú. XA, p. č. XD, XE, XF, XG, XH, XI, XJ v k. ú. XB. Odbor územního rozvoje vycházel z prezentace areálu na www.x.cz, zabýval se přípustností celého záměru z hlediska souladu s územním plánem. Shledal, že se předložený záměr nachází především v nezastavitelném území v ploše

využití LR-lesní porosty. Konstatoval, že se nachází v dalších závazných prvcích územního plánu (lesní porosty, vodovod pitné vody, VTL plynovod, interakční prvek I5/349, celoměstský systém zeleně, návrh venkovního vedení 110 kV), nachází se v ochranných pásmech celostátních a regionálních ve smyslu zákona č. 266/1994 Sb., v bezpečnostním pásmu VVTL a VTL plynovodu ve smyslu zákona č. 458/2020 Sb., ochranného pásma venkovních vedení VVN ve smyslu zákona č. 458/2020 Sb.

100. Vyjádření ČIŽP k záměru „*Zábavní park – X*“ ze dne 14. 5. 2021, č. j. ČIŽP/41/2021/4526 konstatuje, že došlo k rozsáhlé devastaci přirozeného prostředí a původního lesního prostředí (ca 40.000 m^2), lesní pozemky nemohou plnit funkce ať již produkční nebo mimoprodukční.

101. Dne 26. 5. 2021, č. j. MHMP 754419/2021 Magistrát hlavního města Prahy, odbor ochrany prostředí k záměru „*Zábavní park – X*“ shrnul, že nedoporučil realizaci lanového centra dne 11. 4. 2016, v rámci závazných stanovisek a vyjádření pro účely územního rozhodnutí k záměru „Stavba na pozemcích p. č. XA, XB, k. ú. XA a p. č. XF a XH, k. ú. XB – změna využití území“ vydaly nesouhlasná závazná stanoviska. Proto s nynějším záměrem nesouhlasí a navrhuje vrátit pozemky do původního stavu.

102. Soud již výše uvedl, že žalobce ve výroku I. nebyl uznán vinným za provádění dílčích prvků v areálu „*X*“ bez stavebního povolení nebo v jeho rozporu. Předmětem sporu obecně nejsou ani parametry jednotlivých dílčích staveb a herních prvků uvnitř zábavního areálu – to se týká jen přestupků u staveb zastřešení pergoly a parkovišť kolem areálu (výroky III, V, VII, IX). Byť stavební úřad ve výroku I. prvostupňového rozhodnutí podotkl, že krmelec má parametry stavby, podstatné je, že žalobce byl tímto výrokem shledán vinným za to, že provedením záměru areálu jako celku (nikoliv zmíněnými prvky) změnil využití území.

103. Jednotlivé součásti areálu zábavního parku mohly být vybudovány i s vědomím stavebního úřadu či orgánu územního plánování, ať už ve formě stavebního povolení, kolaudačního souhlasu nebo jen s vyjádřením stavebního úřadu, že se o stavbu nejedná. Některé ze staveb či záměrů, jak jsou označeny a popsány v uvedených podkladech od stavebního úřadu, se dokonce přímo ani nepříčí funkčnímu využití lesních pozemků dle územního plánu, jak byly definováno výše.

104. Jak již soud vyložil, jednak z mapy vyfocené při kontrolní prohlídce vyplývá, že v uzavřeném zábavním parku bylo v danou dobu kolem 39 herních, zábavních a volnočasových prvků, obdobné vyplývá i z provedeného dokazování (předložené certifikáty a grafická příloha zápisu z jednání na místě dne 14. 10. 2019). Žalobce na předmětné ploše pozemků určených k plnění funkce lesa tedy vytvořil rozsáhlý celek zábavního parku „X“. Teprve až výsledné hodnocení změn na dotčených pozemcích a nikoliv vyjádření či souhlasy k jednotlivým či dílčím prvkům na pozemcích, pak mohlo legitimně poskytnout ucelený názor stavebního úřadu na zákonnost provedených změn v území. Záměr vybudovat takový komplexní areál v režimu stavebního zákona žalobce žádnému stavebnímu úřadu neoznámil, což ostatně ani netvrdí a neprokazuje. Nelze proto klást k tíži správním orgánům, že se až do doby realizace nevyjádřily k záměru žalobce vybudovat na uvedené ploše zábavní park jako takový se všemi jeho součástmi a prvky.

105. Výše zmíněné stanovisko Magistrátu Hlavního města Prahy, odboru územního rozvoje a oddělení informací o území ze dne 28. 3. 2018, ve věci MHMP 501004/2018 se sice týkalo umístění stavebního záměru „*dětských hřišť a ukázkových druhů zahrad*“ z hlediska územního plánování na specifikovaných plochách. Toto vyjádření magistrátu je podle názoru soudu

třeba považovat jen za obecné hodnocení souladu tohoto záměru s požadavky využití dle územního plánu. Jedná se však jen o obecné konstatování, neboť dětské prvky a ukázkové druhy zahrad nebyly blíže specifikovány, nebylo ani doloženo jejich konkrétní umístění. Toto vyjádření tak rovněž nelze považovat za souhlas s vybudováním komplexu zábavného parku a nelze považovat ani za rozhodnutí o změně využití území.

106. Žalobce proto podle názoru městského soudu nemohl nabýt z předchozího postupu stavebního úřadu (k toliko dílčím prvkům budoucího areálu) dobré víry či legitimního očekávání, že komplex areálu zábavního parku, který fakticky ve výsledku přinese změnu využití území, buduje v souladu s požadavky stavebního zákona. Soud proto neshledal, že by předchozí postup stavebního úřadu Městské části Prahy 15 a následný postup stavebního úřadu Městské části Praha 11 byl v rozporu se zásadami dle § 2 odst. 2 a 3 správního řádu.

107. Žalobce usazením těchto prvků do rozsáhlého komplexu tohoto areálu ve výsledku tedy změnil účel využití dotčených lesních pozemků (fakticky jim odňal plnění funkce lesa) bez k tomu potřebného územního rozhodnutí dle § 80 odst. 1 ve spojení s § 80 odst. 2 písm. e) stavebního zákona. Na tom několik staveb vytvořených v souladu s podmínkami regulace stavebním zákonem nic nemění. I pokud žalobce v řízení o žalobě předložil 2 certifikáty o kontrole prvků zábavního areálu, tím prokázal pouze umístění těchto prvků v areálu a jejich soulad s požadavky na bezpečnost při užívání a provozu. Neprokázal tím však, že umístění zábavního areálu do lesních pozemků bylo v souladu s požadavky na využití dotčených pozemků.

108. Není tedy podle názoru soudu podstatné posuzování toho, zda jednotlivé prvky tvořící komplex areálu splnily požadavky stavebního popř. i lesního zákona, jak tvrdí žalobce. Rozhodující je to, jak areál zábavního parku „X“ jako komplex všech těchto svých součástí využívá dotčené území – zde soud z výše uvedených důvodů shledal, že je tomu tak skutečně v rozporu s požadavky § 80 odst. 1 a odst. 2 písm. e) stavebního zákona.

109. Soud se proto ztotožnil se stavebním úřadem i se žalovaným, že případné umístění a povolení některých staveb a herních prvků uvnitř tohoto areálu, jehož užívání jako celku není z hlediska územního rozhodnutí o využití území na dotčených pozemcích povoleno, je v této souvislosti irelevantní. Nadbytečná je i polemika žalobce o tom, že prvky vyjmenované ve výroku I. prvostupňového rozhodnutí jsou samy o sobě v souladu se stavebním či lesním zákonem.

110. Ze správního spisu sice vyplývá, že vztahy mezi žalobcem a Úřadem městské části Praha 15 nejsou nestranné, čemuž svědčí usnesení Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 23. 10. 2020, č. j. MHMP 1639542/2020 o pověření Úřadu městské části Praha 11 k vedení řízení v předmětné věci a vydání rozhodnutí z důvodu vyloučení vedoucího stavebního úřadu městské části Praha 15 usnesením tajemníka Úřadu městské části Praha 15 ze dne 22. 9. 2020, č. j. ÚMČ P 15 41617/2020/OPVZ/MTo. Přes tyto zřejmé vztahy, je však podstatné, že žalobce byl povinen pro vybudování areálu v parametrech, jak jej stavební úřad zjistil, povinen získat územní rozhodnutí pro změnu využití území. Tak se však nestalo.

111. Touto optikou soud nahlížel i na ostatní žalobní námitky, které žalobce v této souvislosti uplatnil.

112. Žalobce znovu poukázal na odvolací námitku, že řada staveb byla řádně povolena a zkolaudována stavebním úřadem (zmiňuje oplocení, prodejnu suvenýrů, terénní úpravy,

dále, že herní a vodní prvky povolení nevyžadují a polemizuje s pojetím stavby divadla s jevištěm, dopravního hřiště v areálu) a má za to, že důkazy k tomu žalovanému doložil.

113. Žalovaný v rozhodnutí shledal tyto námitky nedůvodné s tím, že žalobce nepředložil žádné důkazní prostředky o legálnosti prvků areálu, na které se v odvolání odkazuje. Soud poukazuje na to, že žalobce by pak sice k některým prvkům areálu i mohl disponovat povolením či souhlasem stavebního úřadu. V této souvislosti je však podstatný ten názor žalovaného, že žalobce byl shledán vinným za to, že bez územního rozhodnutí ve vymezeném období provedl na specifikovaných pozemcích záměr zábavního parku „X" zahrnující oplocený areál o celkové ploše cca 32 000 m^2. Žalobce nebyl potrestán jen za provedení řady dílčích objektů a terénních úprav jež jsou jeho součástí. Žalovaný přitom podotkl, že odvolací námitka týkající se divadla s jevištěm a dopravního hřiště směřuje právě pouze k jednotlivým objektům umístěným v řešeném areálu.

114. Je zjevné, že žalovaný při vypořádání této odvolací námitky setrval na svém primárním názoru, tj. že předmětem výroku I. prvostupňového rozhodnutí není sankce za stavbu dílčích prvků areálu v rozporu nebo bez povolení stavebního úřadu, ale za změnu ve využití území, k čemuž především žalobce nedisponoval rozhodnutím o změně využití území. Tímto tedy žalovaný (v posledním odstavci na straně 12 napadeného rozhodnutí) vypořádal i tyto odvolací námitky a to úplně a v souladu se svým stěžejním názorem o protiprávnosti změny využití území jednáním žalobce, s čímž se soud výše ztotožnil.

115. Obdobně žalobce v žalobě namítá, že vyjádření a stanoviska Magistrátu hlavního města Prahy na straně 5 napadeného rozhodnutí jsou fakultativní, měly být vytrženy z kontextu a hovořit v jeho v neprospěch, zatímco žalobcova činnost byla dle jeho názoru legální právě v důsledku předchozího postupu stavebního úřadu.

116. Žalovaný na straně 5 napadeného rozhodnutí shrnul, že stavební úřad žádostí ze dne 8. 7. 2021 požádal o součinnost MHMP, odbor ochrany prostředí spočívající v zaslání kopii následujících listin: dokument č.j. MHMP 0617937/2016, sp.zn. S-MHMP 0200930/2016 ze dne 11.04.2016 vydaný v rámci předběžného vyjádření k umístění lanového parku a dále o soubor závazných stanovisek a vyjádření č.j. MHMP 436956/2018, sp.zn. S-MHMP 0096482/2018 ze dne 15.03.2018 vydaný pro účely územního rozhodnutí k záměru *„Stavba na pozemcích parc.č. XA, XB v k.ú. XA a XF a XH v k.ú. XB - změna využití území."*

117. Tyto podklady jsou obsahem správního spisu. Obecně shrnuto, magistrát v těchto podkladech sdělil žalobci nesouhlas s předmětnými záměry.

118. Odbor ochrany prostředí se předběžně vyjádřil dne 11. 4. 2016, č.j. MHMP 0617937/2016 žalobci k záměru žalobce na umístění lanového centra na pozemcích p. č. XA, XB, XC, XR, XS v k. ú. XA. To z pohledu několika zájmů z oblasti ochrany přírody. Z hlediska lesů a lesního hospodářství – záměr nebyl doporučen vzhledem ke stáří lesa a nevhodnému lesnickému obhospodařování, k omezení obecného užívání lesa pro občany, kteří nebudou zákazníky lanového centra, k narušení přírodního a lanového centra provozem. Z hlediska ochrany ovzduší, myslivosti, ochrany zemědělského půdního fondu, nebyly dotčeny zájmy, z hlediska ochrany přírody bylo poukázáno na zásah do lesního prostředí, do výskytu hnízdících ptáků, ohrožení chráněných druhů jako např. veverka obecná, záměr tedy nebyl doporučen jako vhodný. Z hlediska posuzování vlivů na životní prostředí magistrát poukázal na to, že v případě, že budou budována parkovací stání nad 500 míst, záměr by vyžadoval parametry záměru dle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí.

119. Ve vyjádření ze dne 15. 3. 2018, č. j. MHMP 436956/2018 se magistrát zabýval pro účely územního rozhodnutí záměrem žalobce na stavbu a změnu využití území na pozemcích p. č. XH, XF, v k. ú. XB a p. č. XB a XA v k. ú. XA. Zájmy na ochraně zemědělského půdního fondu, ochrany ovzduší, myslivosti, ochrany vod a posuzování vlivů na životní prostředí nebyly dotčeny. Z hlediska ochrany lesů vydal magistrát nesouhlasné závazné stanovisko k dotčení pozemků k plnění funkce lesa. Stručně shrnuto magistrát poukázal na to, že téměř na všech pozemcích se nachází porost lesních dřevin. Všechny pozemky navržené ke změně využití území jsou součástí jednoho z mála lesních komplexů v této lokalitě. Lesní komplex se nachází v území určeném pro lesní porosty funkční plocha LR. Takto utvářená krajina je nanejvýš příhodná pro rekreační účely, existence pozemků určených k plnění funkcí lesa je v podmínkách velkoměsta velmi důležitá. Z hlediska ochrany přírody a krajiny magistrát rovněž vydal nesouhlasné závazné stanovisko. Konstatuje, že záměrem je změna využití území z plnění funkcí lesa na ostatní plochu, zeleň. Konstatoval, že se jedná o pozemky zalesněné od 70. let, o lesy městské (příměstské), mají svou ekologickou i rekreační funkci, o místo ekologicky stabilizující v polní krajině a postupně se rozvíjející urbanizované. Změnou druhu pozemku a vyjmutím z PUPFL by byla ohrožena ekologická stabilita a hodnota lesního celku, mohlo by ve výsledku dojít k potlačení charakteru lesa, poškození či zničení přibližně poloviny tohoto významného krajinného prvku.

120. V těchto podkladech se Magistrát hlavního města Prahy vyjadřuje k posuzovaným záměrům z hlediska stávajícího funkčního využití území LR. Magistrát ve shodě s tím, že žalobcem předkládané záměry celek nejsou v souladu s funkčním využitím území LR, nepřijal souhlasná stanoviska. Závěry Magistrátu považuje soud za přiléhavé proto, že hodnotí záměry v komplexu stávajícího využití území a srovnává je s funkčním využitím plochy LR. Soud proto nepřisvědčil žalobci že by tato stanoviska a vyjádření byla snad vytržena z kontextu a že by sama o sobě snad neměla obstát ve srovnání s dřívějším postupem stavebního úřadu, který některé dílčí záměry naopak s funkčním využitím pozemku shledal. Tyto postupy podle soudu mohou obstát vedle sebe – některé žalobcem prezentované dílčí záměry zkrátka byly v souladu s funkčním využitím území plochy LR a jiné nikoliv.

121. Žalobce rovněž v doplnění odvolání ze dne 29. 3. 2022 namítl, že stavební úřad věděl o stavbě X před jeho otevřením, což měla doložit předložená fotodokumentace. Žalovaný v napadeném rozhodnutí shrnul, že přezkoumal fotodokumentaci doplněnou odvolatelem, mající prokázat legalizaci „areálu“ před jeho otevřením. Neshledal však žádné relevantní skutečnosti stavebním úřadem nezjištěné, které by měly rozhodný vliv pro rozhodnutí. Městskému soudu z žalobcem předložené fotodokumentace v první řadě nevyplývá, kdy byla pořízena a už vůbec mu z ní nevyplývá, že by ji pořídil stavební úřad při nějaké kontrolní prohlídce před otevřením zábavního areálu. Především však tato dokumentace neprokazuje souhlas či povolení stavebního úřadu se stavbami a prvky v areálu zábavního parku či dokonce by měly představovat územní rozhodnutí stavebního úřadu se změnou využití území. Soud se proto ztotožnil se žalovaným, že tato dokumentace nepřináší žádná nová zjištění pro věc.

122. Co se týče vymezení jednání budování zábavního parku obdobím od února 2020 – do 6. 6. 2020, stavební úřad se touto úvahou zabýval na stranách 7 – 8 prvostupňového rozhodnutí. Žalobce pak takovou odvolací námitku neuplatnil. V této otázce tedy žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky. Přesto soud konstatuje, že určení této doba vyplývá z logického sledu událostí.

123. Co se týče mezního data vybudování parku, tj. 6. 6. 2020, stavební úřad vycházel z toho, že dne 7. 6. 2020 byl park již otevřen veřejnosti. Co se týče počátku v únoru 2020, zde stavební úřad vycházel z několika zjištění. Především poukázal na to, že mu z úřední činnosti bylo známo vybudování oplocení kolem areálu a to na základě podnětů vůči stavebnímu úřadu Městské části Praha 15 – dne 19. 2. 2020 podala podnět Městská část Praha – Dolní Měcholupy, která již konkrétně poukázala na předmětné oplocení se zákresem do ortofotomapy. Podle stavebního úřadu teprve po oplocení začalo intenzivní budování areálu. Dále z podnětu a dalších písemností společnosti NET4Gas s. r. o., provozovatele vysokotlakého plynovodu ze dne 26. 2. 2020, 10. 3. 2020 a 31. 3. 2020 vyplývá, že v území byly provedeny zemní a stavební práce v ochranném a bezpečnostním pásmu plynovodů DN500 a DN300 a jiných plynárenských zařízení a že žalobce byl vyzván k přerušení těchto činností. Stavební úřad také poukázal na to, že na základě žádosti ze dne 30. 5. 2018, kterým byl od Magistrátu hlavního města Prahy požádán o součinnost Úřad městské části Prahy 15, je z přiložené ortofotomapy patrné nesrovnatelně hustší zalesnění a nahodilé rozmístění staveb ve srovnání s pozdějším stavem. Současně stavební úřad poukázal na to, že např. stavba krmelce se na místě nacházela v roce 2018, jednalo se však ještě o stavbu, která by sama o sobě neznamenala změnu využití území.

124. S těmito úvahami stavebního úřadu se městský soud ztotožnil. Areál tvoří uzavřený jednotný komplex dílčích staveb a herních prvků, který je v území vymezen oplocením a vstupem do areálu v jednom místě. I když se některé prvky mohly nacházet na místě již dříve (např. zmiňovaný krmelec), podle názoru soudu stavební úřad začátek budování areálu vhodně spojil až s okamžikem, kdy bylo zaznamenáno uzavírání areálu předmětným oplocením. Právě tehdy docházelo k uzavírání území a např. k zamezení volného vstupu do lesa a jeho obecné užívání /srov. § 19, § 20 odst. 1 písm. b) zákona o lesích/. Tj. docházelo k počátku změny využití území v rozporu s dosavadním funkčním využitím plochy LR. Přičemž to, že kromě oplocení v místě současně v danou dobu probíhaly i další práce, vyplývá i z podnětu společnosti NET4Gas. Je pak logické, že park byl budován nejpozději do data otevření zábavního areálu, tj. do tohoto dne došlo k dokončení změny využití území. Podle názoru soudu tedy stavební úřad vhodně vymezil dobu změny využití území počátkem změny využití území v únoru 2020, kdy bylo zaznamenáno oplocení areálu a dnem 6. 6. 2020 tj. okamžikem předcházejícím samotnému otevření areálu.

b) změna výroků II., IV., VI., a VIII. prvostupňového rozhodnutí

125. Žalobce dále poukázal na odvolací námitku, že mu výroky II., IV., VI., a VIII. prvostupňového rozhodnutí bylo kladeno za vinu, že v nich označené předmětné stavby sám užíval. Připomněl, že v řízení bylo zjištěno, že samotným provozovatelem zábavního parku X je společnost Krtkův svět s.r.o., IČ: 083 88 873 (samu skutečnost, že provozovatelem je Krtkův svět s.r.o. žalobce v odvolání již nerozporoval).

126. Městský soud poukazuje na to, že žalobce byl uznán vinným ve výrocích I, III, V, VII a IX prvostupňového rozhodnutí tím, že provedl předmětné stavby resp. realizaci zábavného parku „X“. Stavební úřad k tomu na stranách 5 a 6 uvedl, že byť areál užívá společnost Krtkův svět s.r.o., za stavebníka je třeba považovat žalobce, neboť on svým jménem a na svůj účet jednal ve věci předmětných staveb se stavebními úřady. I on sám podal žádost o dodatečné povolení zábavního parku dne 31. 8. 2020.

127. Ve správním řízení pak stavební úřad zjistil, že stavebníkem byl přímo žalobce, avšak současně zjistil i to, že provozovatelem zábavního parku X na pozemcích ve vlastnictví

žalobce je společnost Krtkův svět s.r.o. Skutková zjištění o tom vyplývají přímo z obsahu spisu, žalobce je ani nesporoval a nebylo proto nezbytné, aby správní orgány k této otázce doplnily dokazování. A pakliže bylo zjištěno, že ve věci užívání předmětných staveb existuje takový vztah mezi fyzickou osobou žalobce jako stavebníka areálu a vlastníka pozemků a právnickou osobou provozovatele, je tedy podle názoru soudu zjevné, že žalobce jím provedené stavby na jeho pozemcích zkrátka umožnil užívat jiné osobě (společnosti Krtkův svět s.r.o.) za účelem provozování zábavního parku.

128. Byť tedy žalovaný v odůvodnění na stranách 23 a 30 pouze stručně uvedl, že žalobce „sám neužíval", ale „umožnil užívání jiné osobě", jedná se přesto o dostatečně srozumitelný závěr žalovaného o změně právní kvalifikace skutků žalobce. Je totiž zřejmé, že dle žalovaného žalobce umožnil užívat nepovolené stavby tím, že je umožnil užívat provozovateli areálu Krtkův svět s.r.o. Žalovaný jako odvolací správní orgán proto dospěl ve vztahu k těmto námitkám ke správnému závěru, že stavební úřad uvedl nesprávnou právní kvalifikaci skutků, neboť žalobce sám neužíval, ale umožnil užívání jiné osobě. Jen takový skutkový závěr je podle soudu správný a má oporu v podkladech správního spisu.

129. Při nápravě této vady prvostupňového rozhodnutí žalovaný postupoval podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Podle něj platí, že jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část změní; změnu nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se.

130. Jak již bylo vyloženo prvostupňové rozhodnutí vykazuje zmíněnou vadu právní kvalifikace, s čímž se soud ztotožnil.

131. Žalobce byl ve výrocích II., IV., VI., a VIII. prvostupňového rozhodnutí uznán vinným za přestupky dle § 178 odst. 1 písm. g) a písm. h) stavebního zákona. V obou případech je však stíhaným to jednání, že přestupce buďto předmětné stavby sám užívá nebo je umožní užívat jiné osobě. Podle týchž skutkových podstat se tedy přestupku může dopustit i přestupce, který nikoliv sám užíval, ale umožnil užívání staveb jiným osobám, což v projednávané věci, dle skutkových zjištění, naplněno bylo.

132. Nebylo pak nezbytné, aby žalovaný doplnil k této otázce dokazování, rozhodné skutečnosti vyplývají ze správního spisu. Pokud pak náprava vady prvostupňového rozhodnutí spočívala v tom, že byla změněna právní kvalifikace jednání tak, aby měla oporu v podkladech správního spisu, přičemž i nově kvalifikované jednání je subsumovatelné pod totožnou skutkovou podstatu, nesprávná původní právní kvalifikace jednání žalobce je vadou, která však nemá vliv na zákonnost tohoto rozhodnutí.

133. Proti této změně toliko v právní kvalifikaci jednání žalobci ani nehrozí újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se nebo porušení práva navrhnout důkazy a vyjádřit se k podkladům správního řízení dle § 36 odst. 2 a 3 správního řádu. Výroky II., IV., VI., a VIII. jsou totiž závislé na tom, že předmětné záměry byly provedeny bez změny využití území, v rozporu s povolením stavebního úřadu nebo bez povolení. Předmětem změny prvostupňového rozhodnutí napadeným rozhodnutím pak byla jen změna právní kvalifikace jednání žalobce, tj. jakým konkrétním způsobem byly tyto nepovolené záměry využity. Žalobci především nebylo nijak upřeno již v odvolání se bránit proti tomu, že záměry byly provedeny bez změny využití území, v rozporu s povolením stavebního úřadu nebo bez povolení. Nebylo mu však upřeno ani právo bránit se proti změně právní kvalifikace svého jednání, neboť již z prvostupňového rozhodnutí vyplývalo (a toho si mohl a měl být žalobce vědom), že podle

§ 178 odst. 1 písm. g) a písm. h) stavebního zákona je trestné nejen užívání, ale i umožnění užívání nepovolených záměrů jiným osobám (např. citace dotčených ustanovené na straně 15, 19, 23 prvostupňového rozhodnutí). Žalobce se tedy v odvolání mohl bránit jak proti tomu, že měl předmětné záměry sám užívat, tak i proti tomu, že je umožnil užívat jiné osobě. Změna právní kvalifikace jednání žalovaným tak pro žalobce nemohla být ani překvapivá a tímto nebyl nijak dotčen v možnostech procesní obrany proti závěrům stavebního úřadu

134. Podle názoru městského soudu proto procesně zcela vhodně postupoval podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu a částečně změnil výroky II., IV., VI., a VIII. prvostupňového rozhodnutí, tak že žalobce uznal odpovědného za to, že stavby *„umožnil užívat“*.

135. Městský soud se proto s těmito námitkami žalobce neztotožnil.

c) provedení a užívání parkovišť

136. Ve vztahu k dalším žalobcovým námitkám vůči výrokům III., IV., V., VII. a VIII., které se týkají přestupků ve vztahu k *„parkovišti u trati“*, k *„parkovišti X - jižní část“* “ a k *„parkovišti X“*, soud připomíná, že správní soudnictví je ovládáno zásadami dispoziční a koncentrační, vyjádřenými rovněž v § 71 s. ř. s., podle jehož odst. 1 písm. d) musí žaloba obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrno, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Podle odst. 2 téhož ustanovení platí, že žalobce může kdykoli za řízení žalobní body omezit; rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby. Ta činí dva měsíce od okamžiku, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou (§ 72 odst. 1 s. ř. s.). Omezení soudního přezkumu rozhodnutí správních orgánů, a to i ve věcech správního trestání, na skutkové a právní důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí uplatněné ve lhůtě pro podání žaloby (žalobní body), zakotvené v § 71 odst. 2 a § 75 odst. 2 s. ř. s., je v souladu s ústavním pořádkem i s čl. 6 Úmluvy (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 2. 2020, č. j. 10 As 156/2018 - 120).

137. Vymezením žalobního bodu se zabýval NSS např. v rozsudku č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS z 20. 12. 2005, podle nějž je žalobce povinen *„uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné* […] *Líčení skutkových okolností v žalobě nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých ‚obvyklých‘ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem.* […] *Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami.*“ Rozšířený senát v rozsudku č. j. 4 As 3/2008-78 z 24. 8. 2010 upřesnil, že *„jestliže žalobní bod těmto požadavkům vyhovuje, je projednání způsobilý v té míře obecnosti, v níž je*

formulován, a případně – v mezích této formulace – v průběhu řízení dále doplněn“. (Podtrženo městským soudem.)

138. Od žalobce, který vymezuje hranice soudního přezkumu, se tak oprávněně žádá procesní zodpovědnost. Smyslem koncentrační zásady je v zákonné lhůtě pro podání žaloby postavit najisto a fixovat rozsah důvodů, na jejichž základě bude soud přezkoumávat rozhodnutí správního orgánu, aby byla zajištěna patřičná míra právní jistoty účastníků řízení a jeho rychlost. Míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující – obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty, vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují, nebo dohledával ve správním spisu další argumenty na podporu žalobcových tvrzení. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta. (Již citovaný rozsudek rozšířeného senátu č. j. 4 As 3/2008-78).

139. Striktně vzato, žalobce původně v žalobě ze dne 4. 8. 2023 neuplatnil vůbec žádné námitky k tomu, že tyto plochy dle jeho názoru provedl v souladu se zákonem. Na druhou stranu žalobce v bodu 7 žaloby polemizuje se zákonností změny výroků II., IV., VI. a VIII. prvostupňového rozhodnutí. Žalobce tedy již v žalobě napadl mimo jiné i ty výroky, které se týkají zákonnosti užívání nebo umožnění užívání ploch parkovišť žalobcem. Právě k otázce zákonnosti užívání ploch u trati a X – jižní část jako parkovišť pak směřuje podstata doplněné žalobní argumentace žalobce, přičemž otázka povolení k provedení plochy parkovišť úzce souvisí s otázkou zákonnosti užívání takové plochy /srov. § 178 odst. 1 písm. h) stavebního zákona/. Soud proto shledal, že doplněná žalobní argumentace žalobce dne 27. 5. 2024 k výrokům III., IV. a VIII. je doplněním již dříve uplatněných obecných žalobních bodů.

140. K námitce uplatněné na jednání dne 30. 5. 2024, že severní část parkoviště u skleníku je užívána k posezení, soud poukazuje na to, že pro předmět projednávané věci je rozhodující, jak byla tato plocha provedena k datu napadeného rozhodnutí, nikoliv to, jak je užívána aktuálně. Především pak soud konstatuje, že se jedná o zcela novou námitku. Ve lhůtě k uplatnění a rozšíření žalobních bodů (srov. § 71 odst. 2 s. ř. s.), která skončila dne 7.8.2023 (napadené rozhodnutí bylo doručeno 5. 6. 2023) totiž k této ploše neuplatnil vůbec žádnou argumentaci. Tato námitka je tedy již opožděná a soud k ní proto nepřihlížel.

141. K výrokům III. a IV. napadeného rozhodnutí (týkající se tzv. parkoviště u trati) žalobce uvedl, že jde o původní terén, žádné terénní úpravy, které by podléhaly ustanovení § 80 odst. 2 písm. a) stavebního zákona, zde neprováděl. Podle § 20 odst. 1 písm. g) lesního zákona může jakožto vlastník pozemku užívat tuto plochu pro stání motorových vozidel a takové stání může povolit třetím osobám. Správní řízení o nelegálním parkovišti bylo podle žalobce zahájeno na základě falšovaného protokolu z místního šetření Odboru výstavby Úřadu městské části Prahy 15, pravděpodobně se nachází v jiném spisu.

142. Stavební úřad v prvostupňovém rozhodnutí vycházel z toho, že dle kontrolní prohlídky dne 12. 3. 2021 se jedná o plochu s uježděnou a zhutněnou zeminou, místy zasypanou drobným kamením a místy prorůstající trávou a jinou zelení. Na místě byly patrné zbytky vyznačení parkovacích stání pomocí světlého písku. V danou dobu byl ale park uzavřen, vozidla zde neparkovala, což se změnilo znovuotevřením zábavního parku dne 17. 4. 2021. Dále uvedl, že rozloha plochy je 3700 m^2, žalobce proto byl povinen disponovat územním rozhodnutím ke změně využití území a na základě souhlasu stavebního úřadu dle § 104 odst. 1 písm. i)

stavebního zákona. Bez těchto souhlasů a územních rozhodnutí byly naplněny skutkové podstaty přestupků dle § 178 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. c) stavebního zákona. Odkázal přitom na vyjádření Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 26. 5. 2021, že v místě byl travní porost, který se zde nyní nenachází, plocha je vysypána drobným kamením, což neodpovídá předchozímu stavu pozemku. Což potvrzuje i ortofotomapa na www.mapy.cz, z leteckého snímku ze dne 14. 10. 2019, z něhož vyplývá, že převážná plocha byla pokryta travním porostem. Úprava byla proto provedena později. Parkování v místě je prokázáno fotografiemi. Na tom setrval i žalovaný v žalovaném rozhodnutí, srovnal snímky www.mapy.cz z roku 2015 a www.google.cz, kde jsou patrné změny v úpravě povrchu, který umožňuje parkování a odstavení vozidel. Tím, že úpravou došlo ke změně vzhledu prostředí, což je podmínkou, aby mohla být úprava hodnocena jako terénní ve smyslu § 3 odst. 1 stavebního zákona, se pak zabýval žalovaný na stranách 24 až 27 žalovaného rozhodnutí (u parkovišť u trati a ul. X).

143. Soud zjistil, že správní spis krom uvedeného v části vedené k tomuto parkovišti obsahuje fotografickou dokumentaci, kterou obdržel správní orgán emailem z období května a června 2021 a letecký snímek plochy z 8. 11. 2021. Z této fotodokumentace je patrné, že plocha je v danou dobu využívaná k odstavování motorových vozidel a zachycuje i podobu plochy – je vysypaná kamínky, štěrkem atp.

144. Spis obsahuje i zmíněné vyjádření Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 26. 5. 2021, č. j. MHMP 754692/2021. To konstatuje, že pozemek p. č. XF, k. ú. XB je veden v katastru nemovitostí jako pozemek určený k plnění funkce lesa, v územním plánu v ploše LR. Pozemek je součástí lesních hospodářských osnov Hlavní město Praha, zařizovací obvod Zbraslav s dobou platnosti od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2023, tato část pozemku je zařízena jako bezlesí. Plnění funkce lesa je na části tohoto lesního pozemku omezeno z důvodu ochranného pásma nadzemního vedení. Vzhledem k této skutečnosti se na předmětném pozemku nevyskytoval téměř žádný porost lesních dřevin, ale porost travní. Konstatoval též, že zde byly provedeny terénní úpravy o rozměrech ca 35m x 175 m a hloubce místy i 0,5 metru spočívající ve vybudování zpevněné plochy za účelem výstavby parkoviště pro areál X. Terénní úpravy jsou provedeny formou zhutnění stávající zeminy a zasypáním různé frakce kameniva, kterým došlo k zarovnání plochy. Magistrát shrnul, že k provedení terénních úprav neobdržel žádnou žádost, i když jsou vyžadovány § 3 odst. 1 písm. b) a § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb.

145. Spis rovněž obsahuje rozhodnutí ze dne 19. 8. 2020, č. j. ÚMČ P15 35877/2020/OST/DSk o zákazu užívání (už tehdy) vyštěrkované plochy parkoviště o rozloze 3700 m^2 na pozemcích p. č. XF a XG, k. ú. XB. Žalované rozhodnutí poté na straně 25 obsahuje názorné srovnání podoby plochy leteckými snímky z roku 2015 a z roku 2022.

146. Podle názoru soudu ze všech zmíněných podkladů jednoznačně vyplývá, že plocha u trati byla v době po roce 2019 terénní úpravou přeměněna z travnaté na plochu vysypanou štěrkem a kamením, a že tato plocha je využívaná k parkování. Žalobce v této souvislosti sice polemizuje s autenticitou protokolu místního šetření odboru Úřadu městské části Praha 5. Podle názoru soudu podklady správního spisu i bez tohoto protokolu poskytují dostatečnou skutkovou oporu jak o podobě místa v rozhodné době provedení úpravy *„jaro 2020“*, tak i k navazujícímu užívání této nepovolené plochy v období *„7. 6. 2020 – 12. 10. 2020“* a *„17. 4. 2021 – 9.6.2021“*. Otázka věrohodnosti protokolu o místním šetření proto není pro věc podstatná. Z tohoto důvodu proto soud neprovedl žalobcem navrhovaný důkaz

videozáznamem, který by měl prokazovat žalobcem tvrzenou skutečnost o protokolu z místního šetření.

147. Z provedeného důkazu fotografií nazvané *„parkoviště u trati – původní terén.jpg“* pak vyplývá pouze to, že dne 14. 7. 2020, kdy je datováno pořízení této fotografie, je část plochy vysypána štěrkem a kamínky. Tato fotografie však nijak nepotvrzuje, že i původní stav terénu byl v této podobě a ani nevyvrací zjištění správních orgánů, že se na ploše nacházel původně travnatý porost.

148. Soud je proto názoru, že neobstojí tvrzení žalobce, že plocha *„parkoviště u trati“* představuje původní stejný terén a že ho žádnou terénní úpravou neměnil (srov. § 3 odst. 1 stavebního zákona). Jelikož žalobce nezpochybnil, že se jedná o plochu o rozsahu 3700 m^2, tj. přesahuje plochu 300 m^2 a dokonce 1000 m^2/srov. § 80 odst. 3 písm. a) a § 96 odst. 2 písm. b) stavebního zákona/ byl k takové přeměně plochy povinen disponovat rozhodnutím o změně využití území podle § 80 odst. 2 písm. a) stavebního zákona a souhlasem stavebního úřadu dle § 106 ve spojení s § 104 odst. 1 písm. i) stavebního úřadu. Jelikož žalobce těmito souhlasy a rozhodnutím stavebního úřadu nedisponoval a terénní úpravu provedl ve dvou zmíněných ochranných pásmech trati a elektrického vedení, což žalobce nezpochybnil, jsou jednáním žalobce i podle názoru soudu naplněny skutkové podstaty přestupků dle § 178 odst. 1 písm. a) stavebního zákona a § 178 odst. 2 písm. c) stavebního zákona, jak shledali stavební úřad i žalovaný.

149. Žalobce rovněž namítl, že dle ustanovení § 20 odst. 1 písm. 1 g) lesního zákona je v lesích zakázáno jezdit a stát s motorovými vozidly s tím, že dle § 20 odst. 4 lesního zákona je vlastník oprávněn povolit výjimku. Soud je toho názoru, že tato námitka žalobce se míjí s podstatou věci. Podstatné je totiž to, že žalobce na předmětné ploše s využitím LR provedl ve smyslu § 3 odst. 1 stavebního zákona terénní úpravu v tom, že ji odtravnil, vysypal štěrkem a kamením a využívá ji jako parkovací plochu. Jde tedy o hodnocení zákonnosti faktické změny využití plochy a souhlasu stavebního úřadu s provedením této terénní úpravy. Otázka udělení samotného povolení ke stání a vjezdu na lesní pozemek, k čemuž je žalobce jako vlastník pozemku jinak dle § 20 odst. 4 lesního zákona oprávněn, není v tomto ohledu podle názoru soudu podstatná. Ani povolení žalobce ke vjezdu a k stání na ploše nemůže totiž nic změnit na tom, že tato plocha fakticky neplní funkci lesa, jak jeho účel byl vyložen výše.

150. U výroku VIII. žalobce namítl, že případě tzv. parkoviště X — jižní část je užívána vždy jen plocha o rozměrech 1000 m^2, tedy plocha povolená.

151. Stavební úřad v prvostupňovém rozhodnutí shrnul, že část předmětné zpevněné plochy o výměře ca 1000 m^2 nacházející se mezi vjezdy při komunikaci X sloužila do roku 2019 pro potřeby zahradnictví (byly zde umístěny nádoby s rostlinami). Počínaje otevřením zábavního parku v červnu 2020 tato část začala sloužit jako parkoviště pro návštěvníky zábavního parku zahrnující asi 30 parkovacích stání. Původní zpevněná plocha byla v blíže neurčeném období od konce roku 2020 do jara 2021 (nejpozději do 30. 4. 2021, kdy byla uskutečněna kontrolní prohlídka) rozšířena až ke skleníku a oplocení zábavního parku (tato nově vytvořená plocha kopíruje severozápadní hranici pozemku p. č. XJ v katastrálním území XB). V době kontrolní prohlídky dne 30. 4. 2021 byla zpevněná plocha užívána jako parkoviště. Předmětem však není realizace zpevněné plochy – parkoviště jižní část – ale užívání této plochy jako parkoviště a realizace rozšíření parkoviště X – severní část. Plocha jižní části parkoviště je podle stavebního úřadu považována za terénní úpravu podle § 104

odst. 1 písm. i) stavebního zákona, a proto je její užívání nebo umožnění užívání jiné osobě přestupkem dle § 178 odst. 1 písm. h) stavebního zákona.

152. Žalovaný v napadeném rozhodnutí poukázal na to, že stavební úřad (Úřad městské části Praha 11, odbor výstavby), rozhodnutím č.j. MCP11/023636/OV/Bal ze dne 5.5.2021 zakázal užívání nepovolené plochy nazvané „Parkoviště" s odůvodněním, že se jedná o nepovolenou plochu užívanou jako parkovací plocha o rozloze cca 1000 m², která slouží pro návštěvníky zábavního parku „X" na pozemcích parc. č. XI a XJ v k.ú. XB a to na prostoru mezi stavbou skleníku č.p. X, samotným zábavním parkem a komunikací X.

153. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce sice disponoval rozhodnutím o dodatečném povolení stavby ze dne 30. 9. 2009, č. j. 034749/08/OV/MJí, mj. k úpravě zpevněných ploch a k provedení vjezdu v jihozápadní části pozemku s napojením na komunikaci X. Podle projektové dokumentace Ing. T. Ž. (výkres C Situace) šlo však o úpravu obousměrného jízdního pásu o šířce 5, 5m uprostřed pozemku p. č. XI a XK, k. ú. B a vyhotovení dvou vjezdů na opačných koncích obou pozemků z komunikace X. V případě stavebního povolení ze dne 11. 2. 2013 a následného kolaudačního souhlasu s užíváním stavby „stavba štěrk. Komunikace, zpev. plochy a vjezdu" ze dne 7. 10. 2013, ÚMČP15 55591/2013/OUPSU/LBo mj. na pozemku p. č. XJ, k. ú. XB šlo o stavbu vjezdu na pozemek p. č. XJ k. ú. XB a 4 metry široké štěrkové komunikace ke štěrkové ploše pro kontejnery o rozloze 300 m² rovněž uprostřed pozemku p. č. XJ, k. ú. XB (viz výkres C - koordinační situace ve správním spisu žalovaného). Stavební úřad Městské části Praha 15 poté dne 13. 8. 2013 pod č. j. ÚMČ P 15 45521/2013/OUPSU/LBo vyložil, že provedení odstavné a manipulační plochy na pozemku p. č. XJ, k. ú. XB o výměře 282 m² je terénní úpravou dle § 80 odst. 3 písm. b) stavebního zákona, a proto nevyžadují ani územní rozhodnutí a ani územní souhlas.

154. Úřad městské části Praha 15 ze dne 21. 1. 2020, č. j. ÚMČ P15 01755/2020/OST/LBo udělil dodatečného povolení ke stavbě *„Sklad pro zahradní techniku s občerstvením"* mj. k provedení odstavné plochy do 1000 m². Jedná se o stavbu na ploše p. č. XC, k. ú. XA – jde o dodatečné povolení stavby části 886 m² tzv. parkoviště X. Žalobce byl však uznán vinným za to, že provedl a umožnil využívat plochu v rozsahu nad rámec tohoto dodatečného povolení (srov. výroky V. a VI. prvostupňového rozhodnutí). To žalobce nesporuje a proti tomu nic konkrétního nenamítl.

155. Ve vztahu k parkovišti X – jižní část jde však o využívání zcela jiného prostoru, než v uvedených případech. Jde o prostor o rozloze 1000 m² mezi dříve povolenými dvěma vjezdy na pozemku p. č. XJ a XI, k. ú. XB. Právě k této části stavební úřad zejména na základě kontrolních prohlídek dne 9. 4. 2021 a 30. 4. 2021 zjistil, že plocha je užívána veřejností a návštěvníky zábavního parku jako parkoviště. Z dalších podkladů správního spisu (rozhodnutí č.j. MCP11/023636/OV/Bal ze dne 5.5.2021) poté vyplývá, že stavebním úřadem nebylo povoleno provedení předmětné plochy jako parkoviště pro zábavní park.

156. V návaznosti na zákaz užívání plochy bylo později dokonce zahájeno řízení odstranění této stavby (oznámení ze dne 17. 5. 2021, č. j. MCP11/21/025967/OV/Bal). K tomu se žalobce vyjádřil dne 27. 5. 2021, nepopřel skutečnost, že nedisponoval souhlasem stavebního úřadu. Naopak požádal 31. 5. 2021 o dodatečné povolení stavby parkoviště a to na plochu 3700 m², přičemž následně vzal žádost zpět, což stavební úřad zastavil dne 1. 11. 2021, pod č. j. MCP11/21/052003/OV/Bal. Následně požádal znovu dne 3. 11. 2021 o dodatečné povolení *„terénních úprav"* na pozemcích. Žalobce tedy k ploše 1000 m² v rozhodnou dobu 7. 6. 2020

– 12. 10. 2020 a 17. 4. 2021 – 9. 6. 2021 nedisponoval souhlasem stavebního úřadu či dodatečným povolením.

157. Z provedeného dokazování fotografiemi *„parkoviště jižní část.jpg“*, *„parkoviště jižní část II.jpg“* a *„parkoviště jižní část III.jpg“* poté vyplývá jen podoba plochy v roce 2014 a 2018, kdy byly tyto fotografie pořízeny, nic však nevypovídají o rozloze plochy a především o udělení souhlasu stavebního úřadu s provedením této plochy.

158. Městský soud v Praze se v rozsudku ze dne 6. 12. 2023, č. j. 8 A 43/2022 – 38 poté při přezkoumání rozhodnutí ze dne 5. 5. 2021 o zákazu užívání parkoviště ztotožnil se žalovaným, že se jedná o stavbu parkoviště dle § 2 odst. 3 stavebního zákona, neboť jde o výsledek stavební činnosti. Nejde tedy o terénní úpravu.

159. Na výsledku to však nic nemění. Jedná se o plochu přesahující 300 m^2 do 1000 m^2, žalobce byl proto k provedení této stavby povinen disponovat souhlasem stavebního úřadu dle § 106 ve spojení s § 104 odst. 1 písm. f) stavebního zákona. Pakliže souhlasem stavebního úřadu nedisponoval a umožnil užívání této plochy, jednalo se tedy o umožnění užívání stavebním úřadem nepovolené stavby jiné osobě. Jednáním žalobce tak podle názoru soudu byla stále naplněna stále stejná skutková podstata přestupku dle § 178 odst. 1 písm. h) stavebního zákona. Žalobce tedy nijak nezpochybnil závěr stavebního úřadu i žalovaného, že umožnil užívání parkoviště jižní část na nepovolené ploše stavby parkoviště X – jižní část o rozloze téměř 1000 m^2.

160. Ani s těmito námitkami se soud neztotožnil.

d) k subjektivnímu znaku jednání žalobce

161. Žalobce v žalobě shodně jako v odvolání popíral, že by jednal úmyslně. Znovu připomenul, že všechny dílčí kroky konzultoval se stavebním úřadem.

162. Co se týče subjektivního znaku, podle § 15 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky se k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění.

163. Žádná ze skutkových podstat stavebního zákona, z nichž byl žalobce uznán vinným (srov. výroky I - IX prvostupňového rozhodnutí), poté nevyžaduje úmyslné zavinění. U všech skutkových podstat proto postačilo, pokud žalobce jednal alespoň ve formě nevědomé nedbalosti (srov. § 15 odst. 2 a 3 zákona o odpovědnosti za přestupky).

164. Za jednání v přísnější formě zavinění, tj. v úmyslu, byl žalobce uznán vinným u výroků I. (provedení areálu), II. (užívání části skleníku v rozporu s kolaudačním souhlasem), IV., VI. a VIII. (umožnění užívání 3 provedených parkovišť) prvostupňového rozhodnutí. Ve zbývajících výrocích – provedení 3 ploch parkovišť a zastřešení pergoly (výroky III, V, VII a IX) byl žalobce uznán vinným za jednání ve formě nedbalosti.

165. Žalovaný se otázkou zavinění žalobce zabýval na straně 19. V podstatě shrnul, že žalobce z okolností musel vědět, že jedná protiprávně, a proto s tím musel být srozuměn. Poukázal totiž na to, že žalobce si musel být vědom nesouhlasných stanovisek Magistrátu hlavního města Prahy z hlediska ochrany životního prostředí a musel si být vědom toho, že realizace parku bez rozhodnutí stavebního úřadu a kladného stanoviska orgánu ochrany přírody nemůže být přípustná. Poukázal také na to, že užívání části skleníku bylo v rozporu s kolaudačním souhlasem, neboť ten umožnil užívat skleník pro účely pěstební školky, obdobně žalobce užíval navíc i část zpevněné plochy o rozloze 1340 m^2, i když musel vědět,

že dodatečně povolena mu byla menší část. Žalovaný tedy v souhrnu poukázal na to, že jakékoliv spoléhání se žalobce na dílčí konzultace se stavebním úřadem nelze považovat za okolnost vyviňující jej z jeho odpovědnosti. Byly zde totiž důvody, pro které si žalobce, i přes dílčí souhlasné postupy či vyjádření stavebního úřadu, musel být vědom toho, že jedná protiprávně a přesto tak nadále jednal.

166. K tomu soud dodává, že v případě výroků II. (užívání skleníku nikoliv pro účely pěstební školky) a IX. (zastřešení pergoly) disponoval žalobce přímo kolaudačním souhlasem či stavebním povolením, tj. musel vědět, že při praktické realizace staveb či umožnění jejich užívání postupuje v rozporu s těmito oprávněními. Co se týče provedení a umožnění užívání staveb parkovišť (konkrétně srov. výroky III, IV, V, VI, VII a VIII), městskému soudu z různých výše uvedených kolaudačních souhlasů, rozhodnutí či vyjádření stavebního úřadu nevyplynulo a žalobce ani netvrdí a neprokazuje, že by disponoval souhlasem či povolením stavebního úřadu k provedení těchto staveb v takovém rozsahu. Naopak stavební úřad v prvostupňovém rozhodnutí poukázal u každého ze tří parkovišť na úkony, kterými vyzýval žalobce k odstranění těchto staveb (např. dne 20. 8. 2020, dne 1. 6. 2021, 17. 5. 2021) a k zákazu užívání těchto staveb (např. dne 5.5.2021, 18. 8. 2021). Žalobce si tedy musel být vědom toho, že nedisponuje oprávněním vybudovat plochy v takovém rozsahu a přesto bez ohledu na to je navíc následně umožnil využívat provozovateli zábavního parku.

167. Co se týče vybudování zábavního parku (výrok I), jak bylo výše uvedeno, žalobce z celkových skoro 40 nakonec kontrolou identifikovaných objektů v areálu disponoval souhlasným vyjádřením či povolením stavebního úřadu jen na některé dílčí prvky nebo některé herní prvky (např. stanovisko Stavebního úřadu Městské části Praha 15 ze dne 25. 4. 2016, č. j. ÚMČ P15 20408/2016/OST/LBo k umístění neidentifikovaných dětských herních prvků na lesním pozemku p. č. XH v katastrálním území XB a XB a XA v katastrálním území XA). V několika případech mu však z postupu stavebního úřadu či orgánu ochrany životního prostředí muselo být včas zřejmé, že každý budovaný záměr musí být v souladu s funkčním využitím dotčených pozemků jako lesa – srov. vyjádření Magistrátu hlavního města Prahy, odboru ochrany životního prostředí ze dne 11. 4. 2016, nebo ze dne 15. 3. 2018, popř. vyjádření Magistrátu hlavního města Prahy, odboru územního rozvoje ze dne 28. 3. 2018.

168. Přes toto vědomí však žalobce přeměnil využití celého území tak, že uzavřením plochy a provedením stavby areálu znemožnil původní využití území jako lesa. To ač k provedení takové změny území a takového záměru ve shora specifikovaném rozsahu nedisponoval územním rozhodnutím o změně využití území od stavebního úřadu. Žalobce tedy i v tomto případě nepochybně věděl, že může jednat protiprávně, přesto tak dále jednal. To svědčí tomu, že žalobce takto jednat chtěl, proto jednal v přímém úmyslu.

169. Soud shrnuje, že žalobce bez ohledu na to, zda jednal v součinnosti se stavebním úřadem, u jednotlivých skutků vždy postupoval s vědomím, že může jednat protiprávně a buďto takto jednat přímo chtěl, nebo u některých skutků s tím byl alespoň srozuměn (tj. jednal ve formě přímého nebo nepřímého úmyslu viz skutky I, II, IV, VI a VIII), anebo spoléhal na to, že chráněný zájem neporuší nebo neohrozí (skutky spáchané z nedbalosti). Bližší úvahy o formě zavinění pak obsahuje prvostupňové rozhodnutí u jednotlivých skutků, na něž soud pro stručnost nyní již jen odkazuje. Soud se nicméně z uvedených důvodů ztotožnil se žalovaným, že jakákoliv dílčí součinnost se stavebním úřadem žalobce nijak nevyviňuje z odpovědnosti za skutky uvedené ve výrocích I – IX prvostupňového rozhodnutí.

f) zastřešení pergoly

170. Co se týče námitek žalobce vůči zastřešení pergoly, žalobce byl uznán výrokem IX. prvostupňového rozhodnutí vinným za to, že na jaře 2021 provedl zastřešení stávající pergoly o poloměru cca 6,5 m a výšce cca 5 m, což je v rozporu s rozhodnutím o dodatečném povolení stavby č.j. 034749/08/OV/Mjí, sp.zn. 038755/09/OV/Svi ze dne 30. 9. 2009.

171. Stavební úřad (Úřad městské části Praha 15) vydal předmětné dodatečné stavební povolení na stavbu „*stavební úpravy na pozemcích pěstební školky kat. území XB, ulice X, Praha 10*“, které spočívají v zastřešení stávajících buněk včetně meziprostoru sedlovou střechou se šesti vikýři, v osazení konstrukce pro sezónní zastínění rostlin, v úpravě zpevněných ploch a v provedení vjezdu v jihozápadní části pozemku s napojením na komunikaci X. Podle podmínky II.1 povolení má být stavba provedena podle projektové dokumentace ověřené v řízení o dodatečném povolení stavby.

172. Žalovaný k tomu shrnul, že podle výkresu C *Situace* ověřeného v rámci dodatečného povolení stavby měl posuzovaný objekt sloužit k zastínění dřevin a proveden měl být jako dřevěná konstrukce, kruhového půdorysu o poloměru 6,5 m s obvodovými sloupky radiálně 3 m od sebe. V projektové dokumentaci ze dne 10/2008, kterou autorizoval Ing. T. Ž., autorizovaný inženýr pro pozemní stavby; ČKAIT 0000318, a která byla podkladem v řízení o dodatečném povolení, je k posuzované stavbě uvedeno následující: „*Jedná se o dřevěnou pomocnou konstrukci – jakousi pergolu zajišťující možnost zastínění rostlin letních měsících (pomocí plachty nebo rákosových rohoží, atp.). Jsou navrženy dřevěné sloupky s podélnými trámky okolo kruhových zp. Ploch uprostřed pozemku. Sloupky 10/10cm, trámky také cca 10/12 cm, dle potřeby vyztužení dřevěnými diagonálami. Konstrukce může být na zimu demontována.*“

173. Soud ověřil, že projektová dokumentace ke stavbě „*Stavební úpravy na pozemcích pěstební školky č. parc. XI, XK, XQ, k. ú. XB, Praha 10*“ konstatuje, že pro stavbu vydal dne 30. 10. 2006 OOP MHMP rozhodnutí č. j. 276954/2005/OOP-IV-1161/R-322/2006/Fi, kterým vydává souhlas s umístěním staveb v ochranném pásmu lesa do vzdálenosti 50 m a následně OV ÚMČ Praha 15 stavební povolení a dne 23. 1. 2009 byla stavba zkoulaudována viz rozhodnutí OV ÚMČ P15 č. j. 0487/60/07/OV/MJí. Stavba se týkala a) zastřešení 3 ks mobilních buněk, b) nového vjezdu, c) konstrukce pro sezónní zastínění rostlin – dřevěné pergoly, v zimě demontovatelná, d) úpravy zpevněných ploch. Co se týče konstrukce pro sezónní zastínění rostlin, dle projektové dokumentace se jedná o dřevěnou pomocnou konstrukci – pergolu zajišťující možnost zastínění rostlin v letních měsících (pomocí plachty nebo rákosových rohoží atp.) Jsou navrženy dřevěné sloupky s podélnými trámky okolo kruhových zp. ploch uprostřed pozemku. Sloupky 10/10 cm, trámy také cca 10/12 cm, dle potřeby vyztužení dřevěnými diagonálami. Konstrukce může být na zimu demontována. Z grafického zobrazení na výkresu číslo F 1.3 vyplývá, že má jít o relativně nízkou konstrukci se sloupky.

174. Dodatečným povolením byla tedy povolena stavba dřevěné konstrukce, jejímž primárním účelem byla pomocná funkce – sezónní zastínění rostlin. Tomu odpovídá, že další vlastností této konstrukce byla její případná demontovatelnost, a proto i možnost zastínění lehkými krycími materiály jako je plachta nebo rákosová rohož. I když je výčet krycích materiálů nekompletní, v souladu s projektovou dokumentací předloženou a ověřenou ke stavebnímu povolení bylo jen takové zastřešení pergoly, které by odpovídalo základním vlastnostem povolené stavby tj. demontovatelnost a krytí (zastínění) demontovatelnými materiály.

175. Faktický stav posuzovaného objektu pak žalovaný zjistil z veřejně dostupných zdrojů www.google.cz/maps, kam uživatelé zábavního parku „X“ vkládají fotografie z návštěvy tohoto areálu a tyto fotografie učinil i součástí odůvodnění žalovaného rozhodnutí. Proti takto zjištěné aktuální podobě pergoly poté žalobce nenamítá nic.

176. Z fotografií poté i soudu vyplývá, že posuzovaný objekt zjevně neslouží k zastínění rostlin. Jedná se o na první pohled pevnou konstrukci, pod kterou jsou umístěny lavičky se stoly, které slouží k posezení. Pod nekrytou částí pergoly (dále od středu) se nacházejí dětské herní prvky jako pískoviště a dřevěné domečky. To podstatné je pak to, že pergola je (blíže ke středu) částečně zastřešena napevno pomocí dřevěných trámů. Byť takový způsob krytí nebyl ve stavebním povolení vyloučen, právě to pevné pojetí zastřešení (oproti předpokládáné demontovatelnosti ve stavebním povolení) i s přihlédnutím k tomu, že faktický zjevný účel stavby je krýt posezení lidí pod ním, se se smyslem povolené stavby konstrukce na zastínění rostlin podle názoru soudu zcela míjí.

177. Fakticky provedené pevné zastřešení pergoly, jak bylo zjištěno správními orgány, je proto v rozporu s podmínkou II.1 stavebního povolení, tj. v rozporu s projektovou dokumentací, která předpokládala jen sezónní, demontovatelné krytí lehkými materiály. Městský soud se proto ztotožnil se žalovaným i v otázce postihu za pevné zastřešení pergoly.

g) k likvidačnosti pokuty

178. Žalobce poté namítl, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela absentuje posouzení osobních a majetkových poměrů obviněného.

179. Stavební úřad v prvostupňovém rozhodnutí při úvahách o výši sankce hodnotil řadu faktorů. Povahu a závažnost hodnotil z hlediska ohrožení zájmů. Tím je jednak zájem na ochraně života a zdraví osob, zejména dětí – zde stavební úřad poukázal na to, že stavba zábavního parku, parkoviště u trati a hlavního parkoviště byla realizována v ochranném pásmu VTL plynové a elektrizační soustavy bez vědomí a souhlasu správců technické infrastruktury. Dalším chráněným zájmem je veřejný zájem na ochraně životního prostředí – došlo k rozsáhlé devastaci přirozeného prostředí a původního lesního společenství. Neshledal polehčující okolnosti. Jako přitěžující okolnosti hodnotil stavební úřad postoj žalobce bez sebereflexe ke svému jednání i obecně způsob jednání s orgány veřejné správy, to, že žalobce jednal úmyslně, a že se jednalo o souběh více přestupků.

180. Pokud se jedná o majetkové poměry, ty stavebnímu úřadu nebyly v podrobnostech známy. Stavební úřad hodnotil tedy to, že žalobce je vlastníkem předmětných pozemků, je jediným společníkem provozovatele zábavního parku. Již jen z toho podle stavebního úřadu by pokuta na samé hranici zákonné sazby nejpřísněji trestného přestupku nebyla likvidační. Nicméně stavební úřad odhadl návštěvnost zábavního parku, přičemž se zohledněním cen vstupného dospěl k výdělku jen ze vstupného ca 35 milionů Kč za sezónu.

181. Ve výsledku proto stavební úřad vyšel z pravidel pro ukládání trestu za více jednání dle § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky. Nejpřísněji trestným je přestupek podle § 178 odst. 2 písm. c) stavebního zákona, za nějž lze uložit pokutu až do výše 2.000.000 Kč. Stavební úřad poukázal na to, že je ukládán trest za 2 takové přestupky a za řadu méně trestných, celkem za 12 přestupků, proto uložil pokutu ve výši ½ maximální sazby pokuty za jediný přestupek. Nižší sankce by již nereflektovala souběh přestupků, jejich povahu i závažnost.

182. Žalovaný se s úvahami stavebního úřadu zcela ztotožnil. Přihlédl k okolnostem, za kterých byl přestupek spáchán a k pohnutkám, které žalobce vedly k deliktnímu jednání (přesvědčení o správnosti svého jednání), k rozsahu provedených stavebních úprav, k závažnosti přestupku (vyšší míra nebezpečnosti pro společnost), k míře zavinění (úmyslné zavinění), k osobě pachatele (četnost porušení stavební kázně), ke způsobu spáchání přestupku (provedení v rozporu s pravomocným územním rozhodnutím a stavebním povolením a bez opatření stavebního úřadu – územního souhlasu) i k jeho následkům (došlo k ohrožení zdraví a životů). Reflektoval rovněž na preventivní a výchovnou funkci, tj. zejména, že při posuzování přiměřenosti výše uložené pokuty je nutno vycházet z toho, že jakýkoliv finanční postih se projeví v majetkové sféře pachatele. Co se týče majetkových poměrů uvedl, že žalobce měl předkládat důkazní prostředky prokazující jeho majetkové poměry, že je úvěrově zatížen a předlužen, ale žádné relevantní důkazy o těchto skutečnostech nenavrhoval ani nepředložil.

183. K stěžejním principům pro zjišťování poměrů obviněného se již vyjádřila judikatura Nejvyššího správního soudu. V rozsudcích ze dne 27. 5. 2021, č. j. 1 As 374/2020-42, a ze dne 20. května 2021, č. j. 1 As 373/2020-40, Nejvyšší správní soud setrval na tom, že podle usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 9/2008-133 platí, že odmítne-li účastník řízení doložit nebo nedoloží-li své majetkové poměry, je správní orgán oprávněn vyjít pouze z údajů, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení. Nevede-li tento postup k přesnému výsledku, může si správní orgán učinit základní představu o příjmech a majetku účastníka řízení i na základě odhadu (tzn. do určité míry obdobně jako trestní soud při posouzení majetkových poměrů pachatele odhadem při určování výměry peněžitého trestu; obdobně též rozsudky ze dne 26. 7. 2018, č. j. 2 As 425/2017-33, nebo ze dne 17. 10. 2018, č. j. 6 As 311/2017-41).

184. Správní orgány nejsou podle názoru Nejvyššího správního soudu (rozsudky ze dne 27. 5. 2021, č. j. 1 As 374/2020-42 a ze dne 20. 5. 2021, č. j. 1 As 373/2020-40) povinny hodnotit majetkové (a osobní) poměry pachatele vždy, přestože obecně hodnoceny být mohou a mají, je-li to důvodné. Je-li ukládaná pokuta tak nízká, že z podstaty věci nemůže mít likvidační charakter (typicky v řádech stovek korun), nejsou správní orgány povinny majetkové poměry přestupce hodnotit. Pokuty ve výši, která likvidační charakter zásadně nepůsobí, ale v konkrétním případě jej mít mohou (v řádech desítek tisíc korun), vyžadují, aby se správní orgán majetkovými poměry pachatele zabýval, tím spíše, poukazuje-li na likvidační charakter pokuty sám pachatel. V případech pokut v řádech vyšších statisíců až milionů korun pak je potřeba, aby správní orgány vždy, tj. i bez námitky pachatele, zkoumaly jeho osobní a majetkové poměry. Hranice mezi jednotlivými kategoriemi se navíc proměňují v čase a také s ohledem na osobní poměry nebo povahu činnosti přestupce (Grygar, T. Specifika řízení o přestupku právnické osoby. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 99-100).

185. Ze správního spisu vyplývá, že stavební úřad oznámil žalobci zahájení řízení o přestupcích dne 2. 6. 2021, pod č. j. MCP11/21/029120/OKS/Kra. Žalobce byl mj. poučen o právu žádat nařízení jednání dle § 80 odst.2 zákona o odpovědnosti za přestupky. Dále byl poučen o právu navrhovat důkazy dle § 36 odst. 1 správního řádu, o právu vyjádřit své stanovisko dle § 36 odst. 2 správního řádu a o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu.

186. Žalobce se k věci vyjádřil dne 21. 6. 2021, kdy se vyjádřil toliko k přestupkům, jež jsou mu kladeny za vinu, dne 21. 7. 2021 uplatnil námitku podjatosti a dne 8. 9. 2021 se krátce vyjádřil

ke vztahům mezi oprávněnými úředními osobami na stavebních úřadech Městských částí pro Prahu 11 a 15.

187. Z uvedených podání nevyplývá, že by žalobce, ač byl seznámen s tím, že je proti němu vedeno přestupkové řízení, cokoliv tvrdil o svých osobních a majetkových poměrech a o možném likvidačním účinku sankčního postihu.

188. To neučinil žalobce ani v rámci odvolání. Ač již konkrétně v bodě 7 podání ze dne 21. 1. 2022 namítl nepřiměřenost uložené sankce, namítl jen obecně, že stavební úřad nepřihlédl k bezúhonnosti žalobce a k jeho majetkové situaci. K ní uvedl, že je na první pohled zřejmé, že pokuta má likvidační charakter, žalobce je úvěrově přetížen a zadlužen s tím, že uvedené bude následně doloženo důkazy. Nesouhlasil rovněž s odhadem stavebního úřadu o tržbách ze vstupného. Žádné další důkazy ke svým majetkovým poměrům však žalobce v žádném z následujících doplnění odvolání již nepředložil (viz doplnění ze dne 1. 7. 2022, 28. 3. 2023, 17. 4. 2023, 23. 5. 2023).

189. Byť je pokuta ve výši 1.000.000 Kč určitě vysoká, skutečnosti svědčící o hrozbě likvidačního ohrožení žalobce v důsledku výše pokuty v nyní posuzované věci samy o sobě nevyšly najevo – správní orgány vycházely z toho, že žalobce jako fyzická osoba je vlastníkem několika předmětných pozemků a rovněž jediným společníkem společnosti provozovatele zábavního parku, přičemž odhadly tržby v řádech milionů Kč za sezónu. Byť se oproti tomuto odhadu může výše příjmů lišit, podstatné je podle názoru soudu to, že lze předpokládat, že provozovatel, jehož jediným společníkem je žalobce, disponuje znatelnými příjmy ze vstupného. Oproti těmto skutečnostem, z nichž vycházel již stavební úřad v prvostupňovém rozhodnutí, žalobce k prokázání svých osobních a majetkových poměrů neposkytl žádnou součinnost. Byť sám zejména v odvolacím řízení poukázal na skutečnosti, které by pro výši pokuty mohly být relevantní, nijak je neprokázal.

190. Za těchto okolností podle názoru soudu proto byly správní orgány za účelem posouzení možného likvidačního účinku pokuty oprávněny učinit odhad jeho majetkových poměrů. Tento odhad pak žalobce v žádném případě účinně nezpochybnil. Žalobce v řízení před soudem doložil jen podklady o tom, že jeho závazky se pohybují v řádech milionů Kč. Oproti tomu na druhou stranu žalobce ani před soudem vůbec neprokazuje své příjmy, ekonomickou bilanci a příp. jakým způsobem jsou jeho životní potřeby a náklady a jeho rodiny hrazeny. Soud je proto názoru, že výsledná sankce 1.000.000 Kč (přičemž proti úvahám správních orgánů o povaze, závažnosti, přitěžujících a polehčujících okolnostech či proti postupu při ukládání trestu za více jednání žalobce nic konkrétního již nenamítl), není pro žalobce likvidační a žalobce úvahu správních orgánů nezpochybnil ani v řízení před soudem.

VII. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

191. Soud je toho názoru, že žalobce na dotčených pozemcích určených pro plnění funkce lesa provedl záměr uzavřeného, oploceného zábavního areálu X s podmíněným v takovém rozsahu, že změnil využití tohoto území bez potřebného územního rozhodnutí. Vybudování zábavního areálu totiž dotčené pozemky přestaly plnit obecnou funkci lesa. Byť žalobce v průběhu doby získal k několika stavbám či herním prvkům různá vyjádření či stavební povolení či kolaudační souhlasy od stavebního úřadu či jiných správních orgánů, ty se týkaly jen dílčích záměrů a nevztahovaly na podstatně širší a komplexnější záměr zábavního areálu jako takový, jímž bylo, podle názoru soudu, změněno využití dotčeného území. Součinnost žalobce se stavebním úřadem tak podle názoru soudu nezměnila nic na

tom, že žalobce jednal v rozporu s povinnostmi, které se vztahovaly na budování areálu a dalších staveb dle výroku I-IX prvostupňového rozhodnutí. Výsledně uložená sankce ve výše 1.000.000 Kč je sice vysoká a znatelná, nicméně podle názoru soudu nemá pro žalobce likvidační povahu. S ostatními námitkami žalobce se soud neztotožnil.

192. Na základě shora uvedených skutečností soud žalobu shledal nedůvodnou a jako takovou ji v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

193. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. S ohledem na to, že žalobce v řízení úspěšný nebyl, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, kterému by jakožto úspěšnému účastníku řízení náležela náhrada nákladů řízení, soud tuto náhradu nepřiznal, neboť mu nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. května 2024

JUDr. Jaromír Klepš v.r.

předseda senátu